Milliyet
ÇOCUK
26 Eylül 1977 ● Sayı 36 ● 5 lira

BU SAYIDA

ÇİZGİLERLE BİR KLASİK ROMANIN TAMAMI

HUCK FINN'İN SERÜVENLERİ

GELİŞİM YAYINLARI
ÇİZGİ ROMANLAR DİZİSİ

DÜNYA ÇOCUK KLASİKLERİ

SEKSEN GÜNDE DEVRİÂLEM

JULES VERNE

Çocukların severek okuyacağı bir dizi.
Her ay yeni bir çizgi roman.
Tümüyle renkli.
Özenli baskı.

ÇIKTI

GELİŞİM YAYINLARI Şafak sok. no 2. Nişantaşı İstanbul tel: 480210
Dağıtım: Hürriyet Gazete Dağıtımı A.Ş.

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır
1977 / Sayı 36

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır
26 Eylül 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu — İstanbul

Abone koşulları
Yıllık : 200 TL.
Altı aylık : 100 TL.
Yurt dışı .
Yıllık : 350 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak
HUCK
FINN'İN
SERÜVENLERİ

Arka kapak
EKVATOR

BİZDEN SİZE

Bu sayımızın klâsiği : "Huck Finn'in Serüvenleri". Yazarı Mark Twain, ünlü bir Amerikan mizahçısı. İlk klâsiklerinden "Tom Sawyer" ülkemizde öncelikle tanınır. 33. sayımızda "Huck Finn'in Serüvenleri"nin yazarı olduğunu belirtmiştik. İşte bu sayımızda sizlere bu klasiği veriyoruz. Mark Twain'e yeri geldikçe gene öncelik tanıyacağız.

Sevgili okurlarımız, her sayımızın "Bizden Size" sayfasında elinizdeki sayıyı kapsayan kısa bir açıklamasını yapıyor ve gelecek sayımızda yer vereceğimiz konulara vardığımız ölçüde bilgiler vermeğe çalışıyoruz. Bu biçim bizim içtenlikle üstlendiğimiz bir ödev. Gelin sizlere gene bunları öz olarak vermeğe çalışalım.

Bakın, Mıstık'ın "Uzay Çocukları" adı altında sürdürdüğü "Masal Gezegeni" serüveni cildin 40. sayısında bitecek.

Bu sayımızdaki öykümüz İbrahim Zeki Burdurlu'dan öyküsünü bizlere "Ayakkabım" başlığı altında veriyor. İbrahim Zeki Burdurlu, adından da anlaşılacağı gibi, Burdur'da doğdu. 1922 yılında, ilkokulu ve ortaokulu Burdur'da okudu. 1938'de İstanbul Öğretmen Okulu'nu bitirdi. Sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nü de bitirerek Türkçe öğretmeni oldu. Sivas'ta, Burdur'da, Kıbrıs'ta Türk dili ve edebiyatı öğretmenliği yaptı. Şimdi İzmir Eğitim Enstitüsü'nde. Bugüne kadar bir çok kitap yayımladı. Bazılarının adlarını veriyoruz: Toprak İnsanları, Lefkoşa, Atatürk'üm, Nar Güzeli, Güllü Padişah, Üç Yumak, Köroğlu Destanı.

Geçen sayımızda kısa olarak değindiğimiz Orhan Boran ve Erol Günaydın'ın yazıları bu sayıda başladı. Değerli yazarlarımızın hayat öykülerine ilerideki sayılarımızda "Her Hafta Bir Konuk" sayfamızda yer vereceğiz.

Bu sayımızda İsmail Sivri'den küçük bir öykü koyduk.

"Totoş" bu cildimizin sonunda bitecek. Sizlere bu tür çizgi romanlardan yenilerini hazırlamaktayız. Bu açıklamamda yeni dizilerin adlarını vermenin çok erken olduğuna inanıyoruz.

Aziz Nesin'in "Ben de Çocuktum" dizisi sürüyor.

Müjdat Gezen, Adnan Özyalçıner dizilerini sürdürüyorlar.

Erol Günaydın

Erol Günaydın dergimizdeki dizisine "Naniik..." diyerek başlıyor. Seveceğiniz bir yazı.

Bu sayımızda "Kimlik Kartı" başlığı altında spor dünyasına daha çok yaklaştık. Sporcuların özel zevklerini öz olarak veren bu sayfamızı, Ünlü Sporcular sütunumuz daha geniş ölçüde vermek çabasında.

Değişik bir biçim alan spor sayfamız yeni yerinde güncel olma gayreti içinde olacak.

Ülkeler Ansiklopedisi bu hafta Ekvator'u tanıtıyor.

Gelecek hafta gene beraber olacağız. Sağlıcakla kalın.

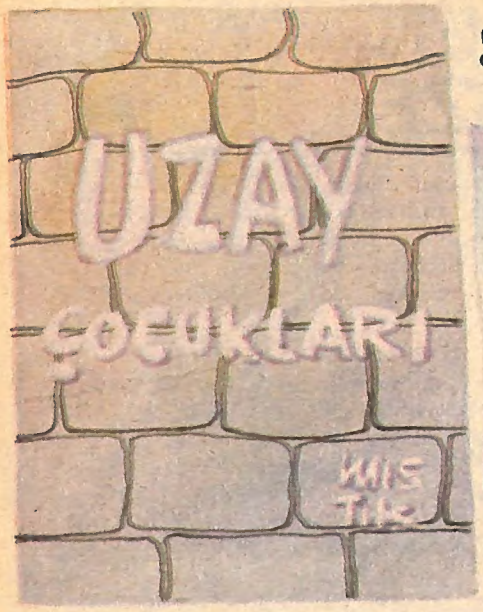
UZAY
ÇOCUKLARI

DÜŞÜNMENİN CEZASI ON ALTINDIR... ÖDE BAKALIM...
AL İŞTE, SANA ON ALTIN...

BRE KELOĞLAN, NEREDEN BULURSUN BU KADAR ALTINI?
CEZAMI ÖDEDİM YA, SEN ONA BAK...

HAH, HAH! YAKINDA BİTECEK ALTINLARIN... O ZAMAN GÖRÜŞÜRÜZ SENİNLE...

BENİ KORKUTMAK İSTİYOR... ALTINLARIM BİTİNCE NE YAPACAKLAR ACABA?
BIZ DEV'E VERİYORLAR.. BELKİ SENİ DE VERİRLER...

NEYSE, ŞİMDİLİK BİRAZCIK ÖZGÜRÜZ... DURUMUMUZA BİR ÇARE DÜŞÜNELİM...

DÜŞÜNDÜĞÜMÜZÜ BELLİ ETMEYELİM.. BİLİYORSUN, DÜŞÜNMEK YASAK..
GÜLMEYELİM... GÜLMEK DE YASAK...

NASIL ÇIKACAĞIZ BU ŞEHİRDEN?
DUVARDAN ATLAYARAK...

DUVARIN ÖNÜNDE NÖBETÇİ VAR!..
ONA DA BİR ÇARE BULURUZ...

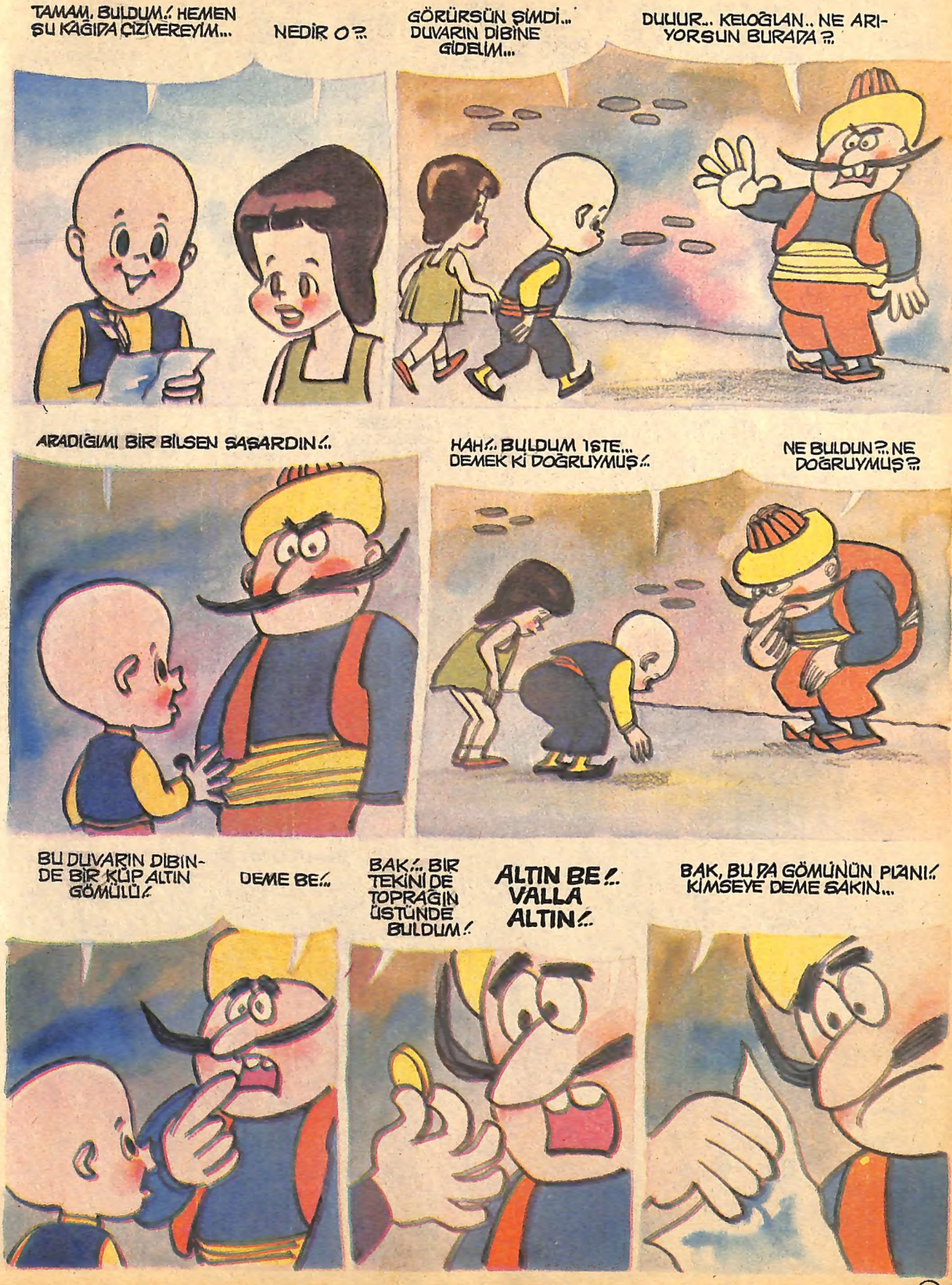
TAMAM, BULDUM! HEMEN ŞU KAĞIDA ÇİZİVEREYİM...
NEDİR O?!
GÖRÜRSÜN ŞİMDİ... DUVARIN DİBİNE GİDELİM...
DUUUR... KELOĞLAN.. NE ARIYORSUN BURADA?!
ARADIĞIMI BİR BİLSEN ŞAŞARDIN!..
HAH!.. BULDUM İŞTE... DEMEK Kİ DOĞRUYMUŞ!..
NE BULDUN?! NE DOĞRUYMUŞ?!
BU DUVARIN DİBİNDE BİR KÜP ALTIN GÖMÜLÜ!
DEME BE!..
BAK!.. BİR TEKİNİ DE TOPRAĞIN ÜSTÜNDE BULDUM!
ALTIN BE!.. VALLA ALTIN!..
BAK, BU DA GÖMÜNÜN PLANI! KİMSEYE DEME SAKIN...

YER ONU BANA..!

AL..! AMA TEK BAŞINA KAZAMAZSIN BURAYI..! GELEN GEÇEN OLUR, YAKALANIRSIN...

EN İYİSİ ORTAK OLALIM.. SEN KAZARSIN BİZ GÖZCÜLÜK EDERİZ...

HEMEN KAZALIM..

HEMEN OLMAZ.. GECE KARANLIKTA KAZALIM...

HAKLISIN... BU GECE GELİN, BEKLEYECEĞİM...

O GECE, KELOĞLAN VE AYÇA İSE KOYULDULAR...

HEEY..! NEREDE KALDINIZ?..

GİZLENEREK GELDİK DE BİRAZ GECİKTİK...

O MERDİVEN NE OLACAK?

ÇUKURU DERİN KAZMAK GEREK.. MERDİVENLE İNİP ÇIKACAĞIZ..!

İYİ, BEN KAZMAYA BAŞLIYORUM...

HAYDİ AYÇA... TAM SIRASI..!

ÇIKTIK!.. ŞİMDİ MERDİVENİ ÇEKELİM...

ŞİMDİ DE DUVARIN ÖBÜR YANINA İNELİM...

OH, KURTULDUK!.. BİZİMKİ ÇUKURU KAZSIN DURSUN...

MERDİVENİ ŞU OTLARIN ARASINA GİZLEYELİM...

AYÇA İLE KELOĞLAN, SABAHA KADAR YÜRÜDÜLER...

OHH!.. ÇOK YORULDUM!.. BAK, GÜNEŞ DOĞUYOR.. SABAH OLDU.. ŞÖYLE GÜZEL BİR KAHVALTI ETSEK...

BAK!.. ŞURADA MEYVA AĞAÇLARI VAR!..

AAA!.. NE BİÇİM MEYVA BUNLAR?..

AH, SORMA KELOĞLAN!.. BÜYÜCÜ BİZİ BU HALE SOKTU.. ARTIK ELMA YERİNE, ELMA KONSERVESİ, PORTAKAL YERİNE PORTAKAL KONSERVESİ VERİYORUZ...

YAA!.. AKLINA GELEBİLECEK BÜTÜN MEYVALARI KONSERVE OLARAK VEREBİLİYORUZ...

BİRER TANE ALABİLİR MİYİZ?..

Devam edecek

İBRAHİM ZEKİ BURDURLU

ayakkabım

Şubatın ilk günüydü. Bir kaç gün önce aldığımız mektupta belirtilen çok önemli bir gündü bugün. Çok sevinçliydim. Küçük köyümüzün her şeyi bir başka görünüyordu gözüme. Evler, sokaklar, alanlar, bağlar ve bahçeler bir başka olmuşlardı. Sular başka bir sesle akıyordu. Koyunlar bir başka sesle yaklaşıyorlardı birbirlerine. Arkadaşlarım da değişmişlerdi. Yattığım odanın eşyaları da yüzlerini aydınlıkla renklendirmişlerdi. Sevmediğim tüm şeyler, insanlar bir ayrı canla gülüyorlardı bana. Gerçekten bir başka gündü, bu şubatın ilk günü.

Havanın şakır şakır yağmurlu olmasına bakmadan fırladım evden. Sokaklardan sel akıyordu. Damların saçaklarından düşen sular, ortalığı bir çamur alanı durumuna sokmuştu. Yağmur durmadan yağıyor, ara ara şimşek çakıyordu. Ayakkaplarım su dolmuştu. Çoraplarım ıslanmıştı. Ama ben, gözlerimi ileriye dikmiş gidiyordum hiç durmadan. Yağmurun altında epeyce yürüdükten sonra, yolu ikiye bölen derenin kıyısına vardım. Sel o denli kabarmıştı ki köprü bile görünmez olmuştu. Köprünün ötesindeki kentten gelen yola baktım. Çok umutluydum. Bugün annemle babam geleceklerdi. İkisi, Almanya'dan bir araba getireceklerdi. Köyde bir eşeğimiz bile yoktu. Ama şimdi bir taksimiz olacaktı. Herkes, benimle eğlenemeyecekti artık. Köyün en yoksul çocuğu olmaktan kurtulacaktım. Bir de kimsesizliği silkip atacaktım bugün. Bu dünyada en candan bağlı olduğum anam ve babam yanımda olacaklardı artık. Şimdi karnımı bile yeterince doyuramıyordum. Anamla babam Almanya'ya gideli amcamların yanında kalıyordum. Babamın benim için Almanya'dan gönderdiği giysileri yengem, kendi çocuklarına giydiriyor, onların artıklarını da bana veriyordu. Ayakkabılar, çoraplar, fanilalar, kazaklar hep onun çocuklarının üstündeydi. Ben ses çıkaramıyordum. Kısılmış kalmış, diriliğimi yitirmiştim.

Yağmur öyle yağıyordu ki!.. Köprünün yanında bir bahçe damı vardı. Oraya sığındım. Titriyordum. Ceketim, gömleğim su olmuştu. Ama burada beklemem gerekiyordu. Ara sıra dışarıya çıkıp bakıyor, yine içeriye kaçıyordum. Donuyordum. Eve dönmeyecektim. Babamla anam gelinceye değin burada bekleyecektim. Kulağım yoldan yankılanacak motor sesindeydi. Bir süre iri taşın üstüne oturdum, bir süre büzülüp bekledim. Bu sırada gözlerim ayaklarıma takıldı. Ayakkaplarım su olmuştu. Gevşemişti. Daldım gittim.

Bir gün, öğretmenim beni sözlü yoklama için kaldırmıştı. Ben soruları yanıtlarken, arkadaşlarımın güldüğünü gördüm. Birbirlerine dürterek gülüşüyorlardı. Öğretmen :

– Ne var, ne oluyor ? diye bağırdı.

Sınıf, bu ses üzerine sustu. Ama ben anlatmaya başlayınca, yine gülüşmeler doldurdu ortalığı. Hele öndeki Hasan Ağa'nın çocukları, ayaklarıma bakıyorlar, durmadan kıkırdıyorlardı. Başımdan kaynar sular dökülmüş gibi oldu. Şaşırdım. Bildiklerimi de söyleyemiyordum. Çocukların gözü, ayakkabılarımın delik burunlarından çıkan parmaklarımdaydı. Dayanamadım. Ağladım. Öğretmen, bana başka bir şey sormadan :

– Otur!.. dedi.

Daha önce, arkadaşlarıma babamın Almanya'dan bana ayakkabı getireceğini söylemiştim. Kulaklarımda onların alaylı soruları dolaşıyordu :

– Bunlar mı babanın Almanya'dan getirdiği ayakkabılar ?

– Ayakkabılarının rengini bilemedik Ayşe !

– Almanya ayakkabıları delik burunlu mu oluyorlarmış ?

Yerimde duramıyordum. Öğretmene de kızmıştım. Niçin onlara ses çıkarmıyordu. Yine yalnız kalmış, yine arkaya alınmamıştım. En yakın arkadaşlarım bile benimle eğleniyordu. Ama ben anamla babam gelince, tüm bu eksiklerin ortadan kalkacağına inanıyordum. Okumak için ülkemizde kalmıştım. Bu yüzden, amcamın çocuklarının beni küçülten tutumlarına da ses çıkaramıyordum. Onların her dediğini yapmak zorundaydım sanki. Oyunlarda, işte hep ben en ağır yükü çekiyordum. Başka bir şey yapamazdım ki... Beni amcam da korumuyor-

du. Kocaman amcam beni korumazsa, küçücük ben, kendini üç afacana karşı nasıl koruyabilirdim !..

Gök delinmişti sanki, yağmur durmuyordu. Bulutlar öyle karanlıktı ki... Çevrem de kararmıştı. Bu karanlık ve hızla inen iri yağmur damlaları yolu göstermiyordu. Ayaklarım donuyordu. Daha hızla titremeye başlamıştım. Damın ocağının yanındaki delikte kibrit vardı. Sevindim. Ocaktaki çalıları tutuşturabilir, ısınabilirdim. Bacadan giren yağmur damlaları ocaktaki çalı çırpıyı, otları, dalları ıslatmıştı. Birkaç kibrit çakarak otları tutuşturdum. Sonra, çalılar, dallar da tutuştu. Ellerimi, ayaklarımı ısıtıyor, arada kapıdan dışarıya bakıyor, köprünün ötesinde otomobilimizin görünmesini bekliyordum.

Dere çağlamaya başlamıştı. Sel, hızını gittikçe artırıyordu. Ortalıkta kimseler yoktu. Arada, köyden köpek havlamaları geliyordu. Yerimde duramıyor, gözlerimi köprünün ötesine dikiyordum. Ama ıslandığım için hemen içeriye kaçıyordum. Sırtımdaki fanila tenime yapışmıştı.

Daha bir hafta önce, yengem, yeni bir bohça açmış, Fatma'ya yepyeni iç gömlekleri giydirmişti. Gömleklerin yazıları Türkçe değildi. Sesini çıkaramamıştım. Bir tek sözcük söylesem, yengem ağzını açıyor :

— Yediğin, içtiğin, arındığın, karnını doyurduğun yetmiyormuş gibi bir de dırlanmanı mı çekeceğiz senin!.. Ben bakmasam, sana kim bakar, kokar Ayşe !..

Katlanıyordum. Okumak istiyordum. Derslerim, amcamın çocuklarının derslerinden çok iyiydi. Onlarda biliyorlardı derslerde geri olduklarını. Onlar da öğrenmişlerdi giydikleri giysilerin, ayakkabıların kendilerinin olmadığını. Ama kime anlatabilirdim derdimi!.. Bu bungunluk içinde, benimle oynayan amcamın çocuklarına kırgındım. Benim gerçek arkadaşlarım değildi onlar. Hiç bir zaman hiç birini bağrıma basmamıştım. İşte öylece oynar görünüyor, güler görünüyor, içimin gerçek duygularını dışıma vuramıyordum. Vursam, bir sonuca varamayacaktım!..

Tam bu sırada bir motor sesi yankılandı yağmurun arasından. Koştum dışarıya. Gerçekten bir otomobil geliyordu. Kayarak geliyordu. Çamurlu yola atıldım. Koştum. Her yer su dolmuştu. Köprüye kavuşan bu yolda yürümek kolay değildi. Her iki yanımdan da sel akıyordu. Bata çıka gidiyordum. Durmadan bağırıyordum :

— Baba, ana, babaaaa, anaaaa!..

Köprüye doğru atıldım. Araba yaklaşmıştı. Kulaklarımda arkadaşlarımın alayı sesleri vardı. Delik, patlak ayakkabımın bir teki çamurda kalmıştı. Yalınayak koşuyordum. Sular üstüme üstüme geliyordu. Ne oldu bilmiyorum, kendimi suların içinde buldum. Yüzüyordum. Gidiyordum.

Yatıyordum. Her yanım ağrıyordu. Yatağıma baktım, yorganıma baktım, değişmişti. Yastığım çiçekliydi. Bu oda, kendi evimizin odasıydı. Dışarda güneş var. Odamızın sobası durmadan yanıyor çıtırdayarak. Ama anam, babam neredeler !...

Bağıracağım, sesim çıkmıyor.

Bir süre sonra, kapı açıldı, anam girdi içeriye. Gözleri ışıl ışıl, yatağıma uzandı :

— Ayşe'm, bidenem, gözlerin açıldı mı ?

Anam, ağlıyordu :

— a çocuk, o yağmurda ne işin vardı köprü başında ?

O günü anımsamaya çalıştım. Ne olmuştu bana ?

Anam, yüzümü, gözümü öpüyor, çiçek koklar gibi kokluyordu saçlarımı:

— Ellerin ülkesinde yabancı olmak çok zor a kızım!.. Taa oralardan geldik geldik de kazasız belâsız!.. Çok şükür Tanrı'ma bağışlada seni bize!..

Dilim dönmüyordu ağzımda.

On gündür yatıyormuşum. Babam, kentten doktor getirmiş. Beni, sel sularının arasından kurtarmışlar. Her yerim ağrılar içinde. Tüm köy, bana bakmaya gelmiş. Arkadaşlarım da gelmişler. Ama ben hep sayıklıyormuşum :

— Ayakkaplarım !..

Başımı zorla döndürüyorum. Bir de ne göreyim!.. Konsolun üstünde bir çift parlak, kırmızı ayakkabı. Öylece duruyorlar. Öyle tatlılar ki...

Anam, hiç durmadan yanaklarımı öpüyordu. Akşam olunca babam geldi. Kucakladı beni. Gözyaşlarını tutamadı :

— Bi tek kızım Ayşe!..

Anamla babam, varlıklılar gibi olmuşlardı. Giysileri değişmiş, konuşmaları da değişmişti.

Artık, yalnız değildim. Artık bir ayakkabım vardı burunları delik olmayan. Artık, kimse benimle eğlenmeyecekti. Artık ben belim doğrulmuş olarak gezebilecektim köyün içinde.

Bir ay sonra, kırmızı ayakkabılarımı giyebildim. Kapımızın önünde babamın otomobili vardı. Ama okula kırmızı ayakkaplarımla gitmedim. Onu bayram için sakladım. Babam, kentten yeni bir ayakkabı aldı. Onu giyiyorum. Bu kırmızılar fazla parlak geldi. Ayakkabısı olmayan arkadaşlarımı incitmemek için onları konsolun alt gözüne yerleştirdim.

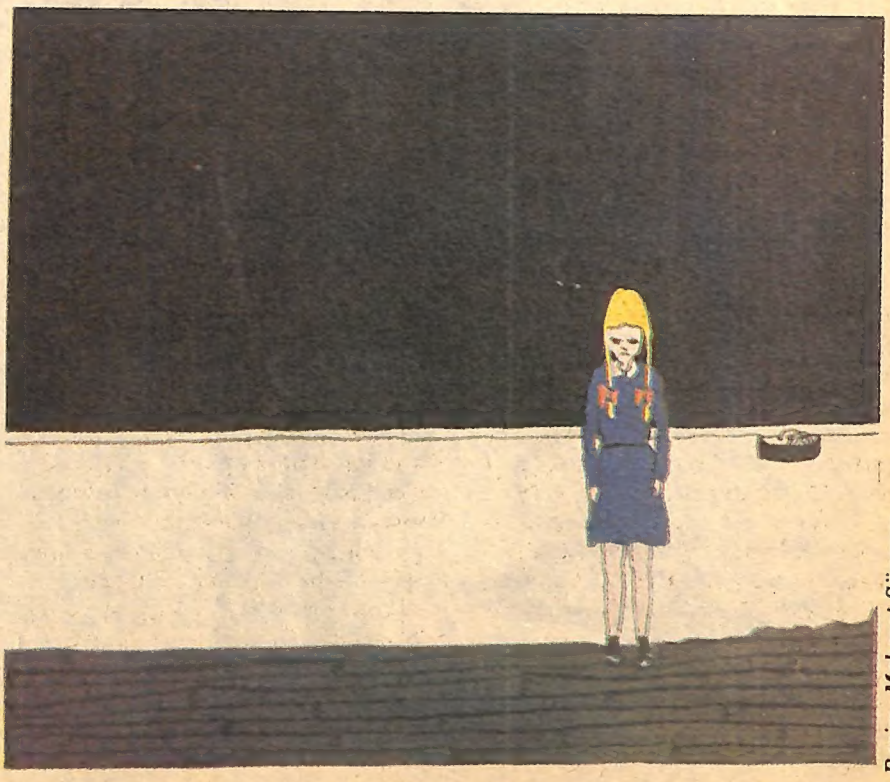

Resim: Mehmet Sönmez

MERHABA

Hepinize candan selâmlar, gönül dolusu sevgiler...

İçinizde kuşkusuz Yuki'yi tanıyanlar vardır. Çocukların sevgilisi olduğu yıl, 1960'a rastlar. Radyo'da serüvenleri yayınlanmaya başladığında, en ünlü film yıldızlarını kıskandıracak sayıda mektup alırdı. Bu ilgi ve bu sevgi aynı coşkuyla onbeş yıl devam etti. Maskara, cin gibi zekâsı, şımarık ağlayışı, çın çın kahkahaları, akıl almaz afacanlıklarıyla kendini büyüklere de, özellikle anneannelere, dedelere pek sevdirmişti.

Gelin kolay bir hesap yapalım:

Yuki'yi 1960 yılında onbeş yaşındayken dinleyen bir çocuğun, şimdi otuz iki yaşında olması gerek. Bu kişi hele anne veya baba olmuşsa, büyük olasılıkla onun da yavruları Yuki'nin programlarını izlemiştir.

Yuki şimdi nerelerde?

Yuki, sevgili çocuklar, iki yıl kadar önce, tasını tarağını oyuncaklarını topladı Anadolu'ya göçtü. Serüvenlerini, bölge radyolarının programlarında sürdürüyor.

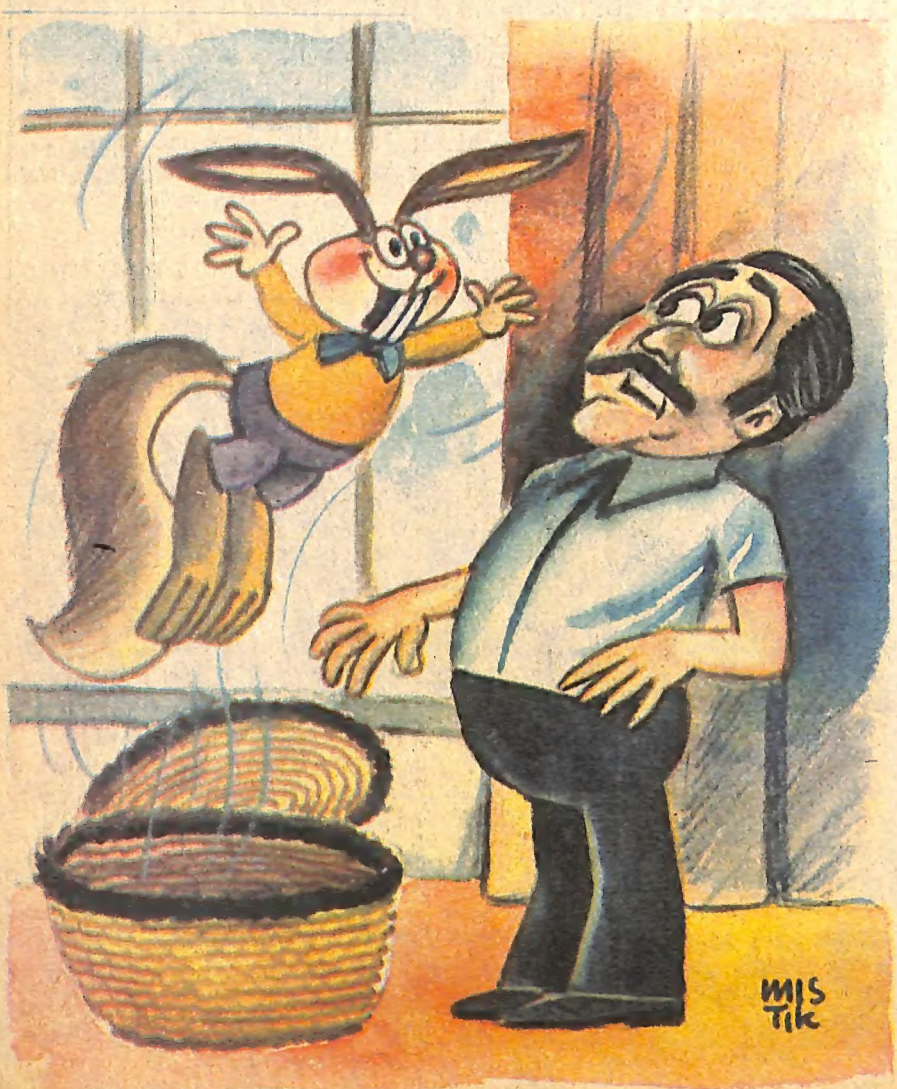

Aklınızdan geçeni biliyorum.

Oniki yıldır dinleyenleri güldüren bu yaramaz, hiç büyümedi mi? Hâlâ oyuncakla mı oynuyor? Hâlâ haşarılık mı yapıyor? Akıllanmadı mı? Uslanmadı mı?

Siz hiç bir masal kahramanının, takvim yıllarıyla büyüyüp kişilik değiştirdiğine tanık oldunuz mu? Örneğin Keloğlan, benimle beraber büyüyüp yaşlandı mı?

Bizim Yuki de, böyle bir yaratık işte!..

Yazının burasına kadar sanki hepiniz Yuki'yi tanıyormuşsunuz gibi söz ettim. Oysa belki aranızda onu hiç tanımayanlar da var.

O halde gelin sizleri Yuki'yle tanıştırayım :

Az önce onun için 'yaratık' sözcüğünü kullanmıştım.

Evet! Yuki insan değil. Bir hayvan. Bir hayvancık.

Kulakları tavşan gibi, uzun. Kuyruğu, sincap kuyruğundan daha büyükçe, daha dolgun. Öndeki iki dişi, kunduzlarınkini andırıyor; ünlü kahkahasını attığı zaman, bütün görkemiyle dikkat çekiyor. Gözleri, cıvıl cıvıl, pırıl pırıl; ama doğrusu Bambi'yi kıskandıracak kadar da alımlı.

Peki konuşmayı nasıl beceriyor? Nerden öğrenmiş?

Bundan yıllarca önce, Güney Amerika'da yaşayan bir arkadaşımdan mektup almıştım. İlgimi çekecek bazı armağanlar aldığını, bunları kocaman bir sepete doldurarak,vapurla İstanbul'a gönderdiğini yazıyordu.

Dört gözle vapuru bekledim.

Üç ay sonra vapur limana geldi, arkadaşımın gönderdiği kocaman sepeti aldım, kıvançla, heyecanla eve koştum. Arkadaşımın ne gibi armağanlar yolladığını doğrusu çok merak ediyorum.

Sepeti açmamla, içinden iri bir kedi büyüklüğünde, tavşan kulaklı, sincap kuyruklu, kazma dişli bir hayvanın omuzuma sıçraması bir oldu.

Hem şaşırmış, hem biraz da korkmuştum.

"— Bu hayvan da ne?" diye bağırıverdim. "Bu hayvan bu sepete nasıl girmiş?"

Omuzumdaki şirin yaratık, önce yanağıma bir öpücük kondurdu, sonra incecik sesiyle, dikiş makinesi çalışıyormuş gibi, sözcükler arasına nefes bile almadan, çok hızlı bir tempoyla konuşmaya başladı :

"— Bir kere hayvan değil; hayvancık diyeceksin. Hayvan'ın sonuna 'cık'ı oturtmazsan, çok kaba bir deyim olur. Hayvancık, hayvancık. Cık, cık!"

"— Kimsin sen? Nerden çıktın?"

"— Çikletten çıkmadım ya? Gördün işte sepetten çıktım. Merhaba! Benim adım Yuki. Sen de bana, merhaba Yukicik, hoş geldin Yukicik, seni gördüğüme çok sevindim Yukicik desene.. Haydi desene! Ben senin yanağından öptüm. Sen de burnumun ucuna bir öpücük kondursana? Sen böyle mi konuk ağırlarsın ?"

Henüz şaşkınlığımı yenememiştim. Üstelik konuşmaya fırsat vermiyordu ki? Aklıma ilk geleni soruverdim :

"— Bu sepete nasıl girdin? Neden girdin ?"

"— Yanağına bir öpücük daha kondurabilir miyim? Pek sevdim seni. Şşşmmmmak! Hah, oldu! Ben Brezilya ormanlarında yaşayan bir hayvan türüyüm. Ama soyumuz artık tükendi. Kala kala bir tek ben kaldım. Yaşamımı ormanda sürdürseydim, benim de sonum gelecekti. Ormandan kaçtım..... Vvvvaaaaaaa! Bvvaaaaaa!.."

"— Dur, dur hayvan... şey hayvancık... Yukicik ağlama. Ağlama da anlat."

"— Ormanımı özledim de birden. Mendilini biraz verir misin? Frrrt! Sağol! Üst cebine koy, üst cebine. O mendil değerlendi şimdi. Ondan sonra efendicazıma söyliyeyim, o kent senin, bu kent benim dolaşırken, bir liman kentine geldim. Bir vapura eşya yüklüyorlardı. Bu kocaman sepetin kapağını araladım, içine gizlendim ve adresini vermişler gibi gelip seni buldum işte. Ne kadar şanslı bir adamsın değil mi ? Haaaaaaaaah, ha, ha, ha!.."

"— Peki bizim dilimizi nasıl öğrendin ?"

"— Aaaaaaaa! O, bizim türümüze özgü bir yetenek. Biri, hangi dilden olursa olsun, iki sözcük söylese, biz o dili bir anda öğrenir, bütün ayrıntılarıyla kusursuz konuşuveririz. Haaaaaah ha, ha, ha... Haaaaaah, ha, ha, ha....."

"— Peki şimdi ne olacak ?"

"— Ne demek ne olacak? Rastlantılar bizi birbirimize bağladı artık. Bundan böyle yediğimiz içtiğimiz beraber. Söyledim ya sana? Çok şanslı adamsın..."

Ve sevgili çocuklar, o gün bugün Yuki'yle hiç ayrılmadık.

Gerçekten şanslı insanmışım. Yuki'yle buluştuktan sonra, günlerim neş'eyle doldu. Serüvensiz tek günümüz, kahkahasız tek saatimiz olmadı.

Artık onun serüvenlerini Dergi'nizde sizler de izleyeceksiniz.

Arkadaşları, Şişko Nuri, Tombik Can, Aferin Necdet, Salça Stelyo, Köstebek Ergun'la tanışacaksınız.

Umarım ki okudukça siz de Yuki gibi çın çın kahkahalar atarsınız, gününüz neş'eyle dolar.

Şimdilik kalın sağlıcakla...

BAKKALIN CAMINI KİM KIRDI?

İsmail Sivri

Akşam vakti, büyük arsada oynıyan çocuklar, her nasılsa bir taş savaşına başladılar. Bu oyun savaşta, kimseye bir şey olmadı. Ama, çocuklardan birinin attığı koca bir taşla köşe başındaki bakkalın büyük camı parça parça oldu.

Bakkalın camının kırılmasıyla birlikte, savaş durdu ve çocukların herbiri bir yana kaçtı. O anda dışarı fırlayan bakkal, kaçan çocukların arkasından bağırdı :

— Kaçmayın, camı kim kırdı biliyorum.

Bu söz, kaçan tüm çocukların içine bir kuşku düşürdü. Hepsi içinden söylendi :

— Beni mi gördü acaba ?

Az sonra, bütün çocuklar, bir sokak ötedeki köşe başında buluştular. Bir süre kimseden bir ses çıkmadı. Suçu kimse üstüne almıyordu. Ama içlerinde bir suçlu vardı. Hep birbirlerinin yüzüne bakıyorlardı. İlk olarak, en heyecanlı olan çocuk konuştu.

— Ben kırmadım, dedi.

Sonra, sıra ile hepsi konuştular. Bu arada, içlerinde en küçük çocuğun hiç sesi çıkmadı. O zaman, ilk konuşan çocuk ona döndü :

— Sen mi kırdın ? dedi.

Bütün çocuklar ona baktı. Hepsinden küçük olan çocuk, bir şey diyemedi. Yalnız boğulur gibi :

— Ben mi? Ben mi? diye kekeledi.

Küçük oğlan, savunmasını yapamadan suçlandı. Gerçekten suçlu olduğunu bilen yoktu. Ama ortada bir suç vardı ve bir suçlu bulunmuştu. Bu yeterdi. Suçlunun adı önce bakkala duyuruldu. Sonra da, küçük oğlanın evine haber uçuruldu.

O akşam, küçük oğlan, önce annesinden sonra da babasından iyi bir dayak yedi. Küçük oğlan, yediği dayaktan çok, suçlandığına üzüldü. Ana ve babasının tüm sorularına yalnız şu cevabı verdi :

— Camı ben kırmadım.

Ama onun bütün söylediklerine, arkadaşları gibi ana ve babası da inanmadılar. Anası :

— Yalan kötü şey, dedi, suçunu kabul et.

Babası da :

— Camı, dedi harçlığınla ödeyeceksin.

Parayı ödemek kolaydı, ama suçlu olmak zordu.

O sabah okul yolunda, önce küçük oğlanın yolunu bir büyük çocuk kesti:

— Üzülme, dedi, camı kim kırdı, biliyorum.

Sonra, bir başkası daha geldi:

— Camı sen kırmadın, dedi.

Onları sırayla tüm arkadaşları izledi. O hepsine gülerek baktı. Artık olanları ve yediği dayağı unutmuştu. Hiçbirine de camı kim kırdı diye sormadı.

O günün akşamı, küçük oğlanın babası, kırılan camın parasını ödemek üzere bakkala gitti. Bakkal ona :

— Cam parası ödendi, dedi.

Adam şaşkın :

— Nasıl olur? diye sordu.

Bakkal :

— Camı kıran çocuk parayı getirdi, dedi.

Adam sordu :

— Hangi çocuk ?

Bakkal :

— Bilmiyorum, dedi.

Sonra da şunları ekledi :

— Bu sabah, dükkânı açtığımda, kapının altında bir zarf buldum. Zarfın içinden bir sürü para ile bir mektup çıktı.

Bakkal, hemen cebinden, ince bir kâğıda yazılmış bir mektup çıkarıp, adama uzattı. Mektup şöyleydi :

" Bakkal amca, camı ben kırdım, parasını da bu zarfa koydum.

Altında imza yerinde şu yazılıydı:

— Camı kıran çocuk.

Adam yazıya baktı. Bu oğlunun yazısı değildi. Mektubu bakkala verdi. Sonra da başı önde ve düşünceli, dükkândan dışarı çıktı.

insanın en iyi dostu

totoş

ÖZET : Totoş ve Bücür çiftliğin köpeği "Sadık"ı saklarlar. Bu arada İzmaritte patronundan zam istemektedir.

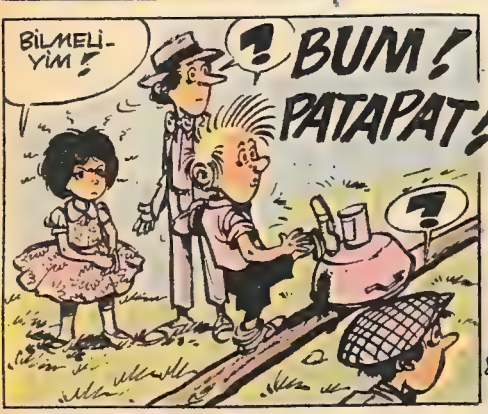

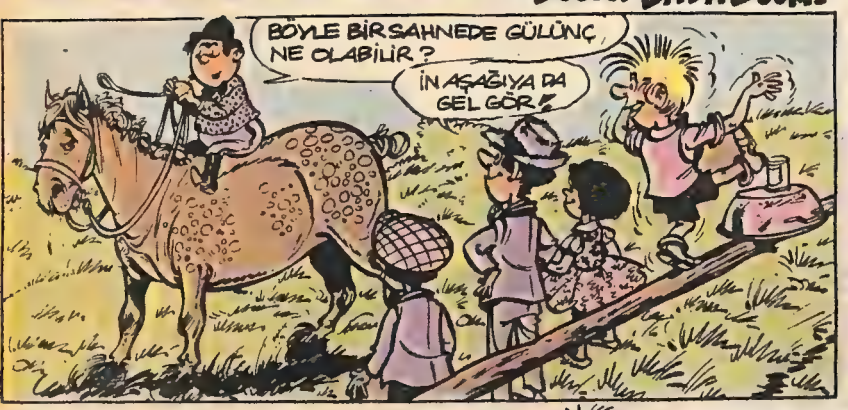

insanın en iyi dostu

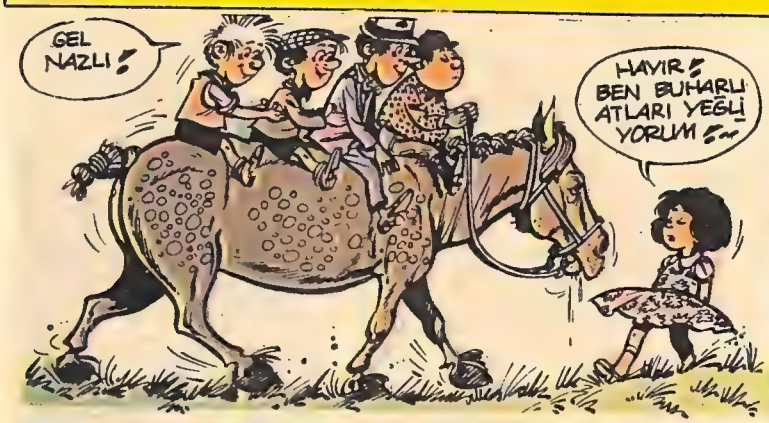

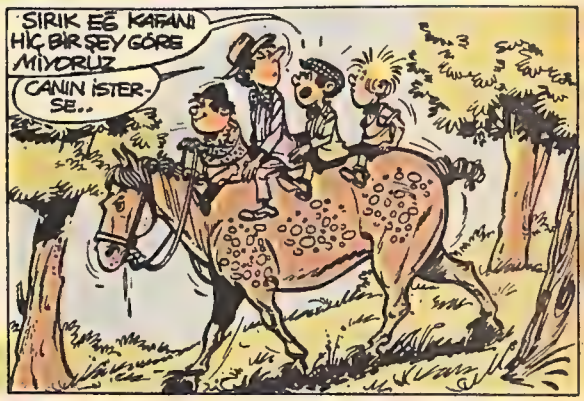

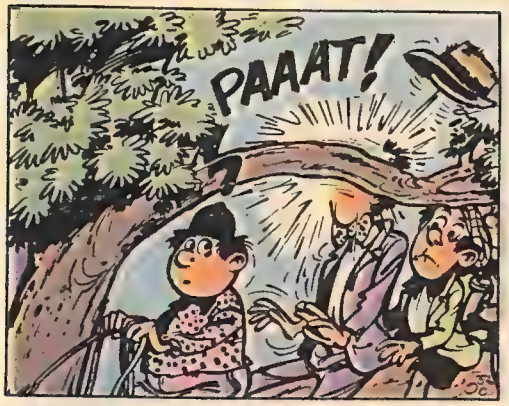

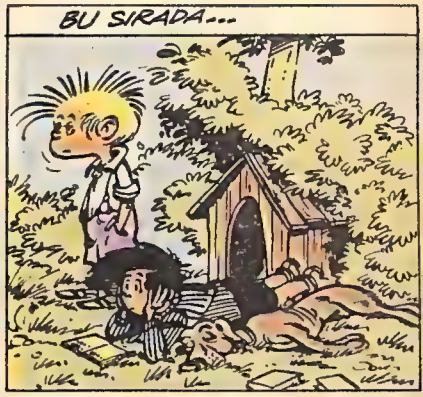

totoş

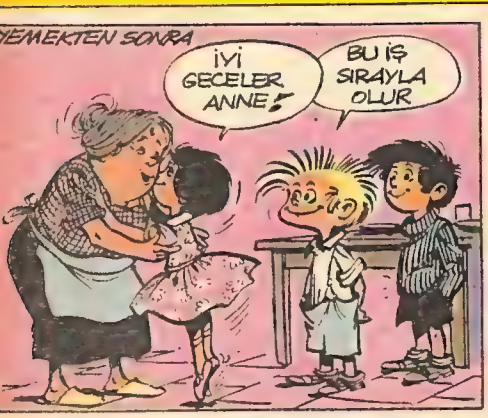
YEMEKTEN SONRA
İYİ GECELER ANNE!
BU İŞ SIRAYLA OLUR

DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ EKMEK SAKLAMIŞ KAZAĞININ İÇİNE YARIN BU İŞİ ARAŞTIRIRIM!
SÖYLESEM Mİ?

PATRON GREV YAPMAYA KARAR VERDİM!
HAH! HEMEN Mİ BAŞLIYORSUNUZ ?

HII! EVET...
SABAH DÖRDE KADAR MI?

TABİ NEDEN OLMASIN?..
ÖYLEYSE İYİ GECELER İZMARİT. İYİ BİR ÇOCUKSUN SEN!...

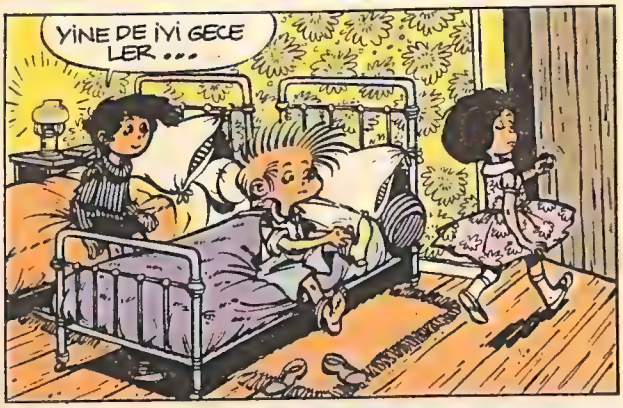
YİNE DE İYİ GECE LER...

YAHU NEDEN SABAHIN DÖRDÜNE KADAR OLSUN? GENELLİKLE SABAH ALTIDA KALKARIM. BU GREV YÜZÜNDEN İKİ SAAT DAHA FAZLA ÇALIŞACAĞIM...

ERTESİ SABAH...
GİDİP SADIK'A ARKADAŞLIK EDEYİM. ORMANDA GEZERİZ.

A! COKEY KELEBEK TOMBİK GELİYOR. ATTAN NE HABER?

HABERLER KÖTÜ. ANNEM HİÇ CİDDİYE ALMIYOR BENİ!... BÜYÜK BİR COKEY'E YAKIŞIR MI BÖYLE EVİN ALIŞVERİŞİNİ YAPMAK?
DERT EDİNME

YA SEN NAZLI'YLA BERABERSİNİZ SANMIŞTIM. UZAKTAN ONU GÖRÜR GİBİ OLDUM DA!
HERHALDE HADİ HOŞÇA KAL!

HAKLIYMIŞ. BENİ İZLİYOR NAZLI! SADIK IN ÖLMEDİĞİNDEN Mİ KUŞKULANIYOR ACABA

insanın en iyi dostu

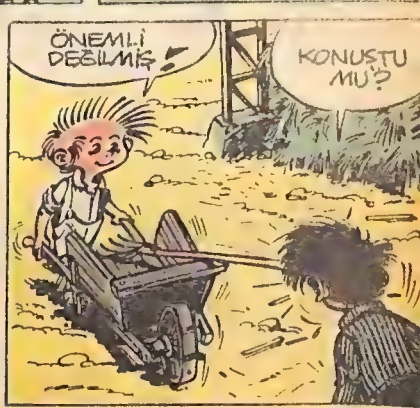

Devam edec

AZİZ NESİN

BEN DE ÇOCUKTUM

resimleyen: İsmail Gülgeç

6

SENİ SOKAKTA BULDUK

Ramazan... Yoksul evlerinde bile geçim sıkıntısının belli edilmediği aydır. İftar soframızda annemin yaptığı iki türlü reçel ile peynir, zeytin, pide. Babam, iftar topu patlayınca, iftarlıklardan bir-iki lokma alır, sonra hemen cıgaraya sarılır, cıgarasını içtikten sonra akşam namazını kılar, sonra yeniden oturur sofraya. Çorba gelir, sonra başka bir yemek...

Annem sahur için kalaylı bakır tas içindeki ılık suda pestil ezer, erik pestili, kayısı pestili. Pestili ezdikten sonra bir komşuya gideceğiz. Komşudan dönünce yataklarımız hazır olsun diye, annem önceden döşekleri serer yere, yorganları da örter...

Bir eve konuk gidiyoruz, babamın bir arkadaşı. Üç odalı bir katta oturuyorlar, demek zenginçe insanlar... Babamla arkadaşı teravih namazı için camiye gidiyorlar.

Konuk olduğumuz evin kocaman bir kızı var, gelinlik kız. Beni çok seviyor...

Teravih namazından geliyorlar. Biz de evimize dönüyoruz. Yollarda uyukluyorum.

Çok hoşuma giden bişey var: Babam odamızın kapısını açar açmaz, daha annem lambayı yakmadan, kapı eşiğinden kendimi yere serili yatağa fırlatmak... Bu oyuna bayılıyorum. Her gece konukluk dönüşü daha eşikten atlıyorum yatağın içine.

Bir gece yine dönmüştük o tanıdık evinden. Her geceki gibi, oda kapısının eşiğinden balıklama atladım, ama döşeme tahtalarının üstüne... Neye uğradığımı şaşırdım. Annem o gece evden çıkmadan yatakları sermemiş. Ben yerden kalkamıyorum. Annem gülüyor, babam gülüyor, ben gülüyorum, hep gülüyoruz. Bezim evde böylesi gülüşüldüğü çok azdır. Bu küçücük evimizin mutluluğu. Mutluluk, yoksul evimize pek seyrek uğrar, pek seyrek gülüşürüz.

Yatıyoruz yataklarımıza. Annemle babam deminki şakayı sürdürüyorlar. Annem,

— Biz seni sokakta bulup aldık, diyor, sen sokağa bırakılmış, küçücük bir çocuktun. Üşüyordun, soğuktar tirtir titriyordun. Acıdık sana, evimize aldık.

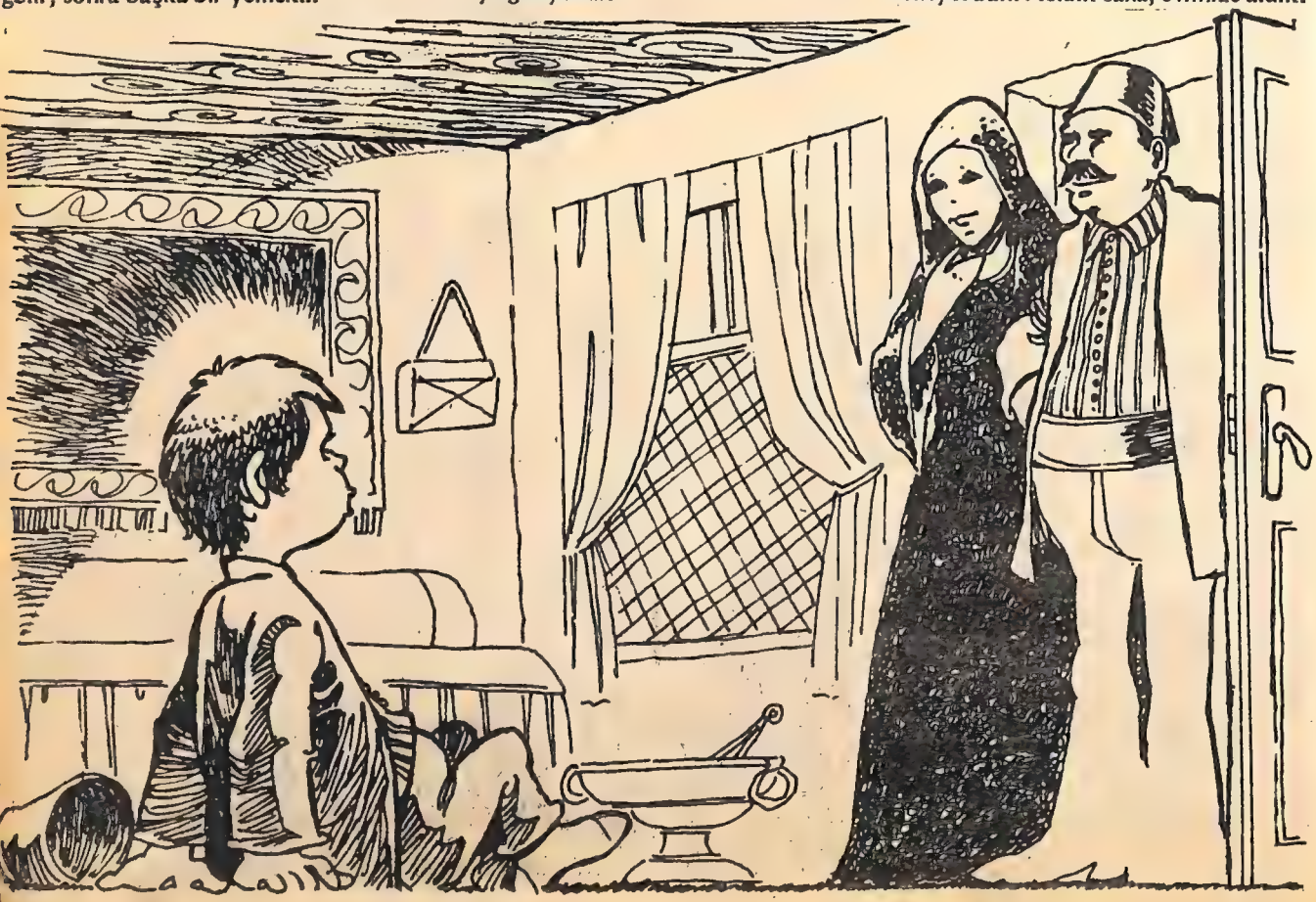

İnanmıyorum, inanmak istemiyorum ama, içime de bir kuşku düşüyor: Gerçekten ben sokakta mı bulunmuşum? Bu annemin çocuğu değil miyim?

Şakaya vurup inanmadığımı söylemeye çalışıyorum. Sesim titriyor, dudağım büküyor, gözlerim bulanıyor.

Annem,

– Sen bizim asıl çocuğumuz değilsin, diye üsteliyor, inanmazsan sor babana...

Babam doğrusunu söyler, çünkü şakadan hoşlanmaz hiç, alay etmesini sevmez, çok ciddi adamdır.

– Baba, sahi ben sizin çocuğunuz değil miyim?

– Annen söyledi ya, biz seni sokakta bulup aldık...

Artık inanıyorum sokakta bulunup alındığıma. Annemle babam birden yabancılaşıveriyor. Boğazıma yumruk gibi bir düğüm oturuyor. Ah, bir kalkıp da helâya kadar gidebilsem. Oda kapısının hemen soluna bitişik helâ, benim ağlama yerim, orda ağlarım gizli gizli... Ağlarım, ağlarım, sonra ağladığım belli olmasın diye su dolu paslı tenekenin musluğunu açar, iyice yıkarım yüzümü.

Ama bu kez helâya kadar gidemeyeceğim ağlamadan. Boşaldım, boşalacağım... Görecekler ağladığımı.

Gülüyorlar. Ben de gülmeye çalışıyorum.

Artık kendimi tutamayıp ağlamaya başladım. Annem göğsüne bastırdı, bastırdı.

– Deli çocuk, diyor hemen de inanıverdin.

Annemin de gözleri yaşlı, o yaşlı gözleri gülüyor hâlâ, beni de güldürmek istiyor. Belki kendi çocukluğunu ansıdı; anasız babasız çocukluğunu. Kollarının arasındayım, en güvenli yerde. Bu kez de çocukları olduğuna inandırmaya çalışıyorlar, ama içimde bir kuşku var. Yoksa beni avutmak mı istiyorlar...

Annemin koynunda uyuyakalıyorum. Sonradan beni yatağıma koymuş.

Uykuda çocuk altbilinci işliyor, durmadan işliyor. Kadınlar aralarında söyleşirlerken duymuşum onlardan: İnsan ölünce boyu uzarmış, upuzun olurmuş. İlkin can insanın ayaklarından çekilmeye başlarmış, ayaklar soğurmuş önce...

Altbilinç, şaşılası bir biçimde işliyor. Annemin boyu uzamış, uzamış. Uyanıyorum. Benim yatağım, onlarınkinin ayak ucunda. Yatağımda doğrulup bakıyorum anneme. Annemin boyu gerçekten de uzamış, upuzun yatıyor. Boyu odanın boyundan, evin boyundan, yollardan bile uzun... Elimi uzatıp, yorganın altından, ayaklarını elliyorum; ayakları buz gibi buz...

– Anneee!..

– Ne var? Ne oluyorsun?

– Hiç...

– Rüya mı gördün? Korktun mu?.

– Hiç...

Yorganı başıma çekiyorum.

MÜJDAT GEZEN

APTAL HAMDİ

Sonunda ilkokullar açıldı. Hamdi oldukça yorucu bir yaz geçirmişti. Gündüzleri marangoz atelyesinde çalışıyor, akşam üzeri eve gelir gelmez ışıklar kesilene dek derslerini yapıyor, çoğu kez defterinin üzerinde uyuya kalıyordu. Ama sonunda tüm bunların yararını gören gene kendisi oldu.

O gün, okulun ilk açıldığı gündü. Hamdi okul çıkışı, her zaman olduğu gibi bana uğradı.

– Hoş geldin, dedim, yeni ders yılın kutlu olsun.

– Teşekkür ederim, senin de.

– Benim de mi ?

– Öyle ya, derslerimizi beraber çalışmıyor muyuz ?

– Haklısın, dedim, ikimize de kutlu olsun.

– Çok sevinçliyim, dedi.

– Hayrola, söyle de ben de sevineyim.

– Sevineceksin.

– Nedir söyle bakalım ?

– Bu yaz çalıştığım marangoz atelyesinde öğretmenime bir armağan hazırlamıştım. Tebeşir koymak için bir kutu. Bir de ödev defteri hazırlayıp, tüm yaz vakit bulduğum kadar ona kendi kendime ödevler yaptım. İkisini de öğretmenime gösterdim ve yılın ilk PEKİYİ'sini aldım.

Kucakladım Hamdi'yi.

– Seni kutlarım, dedim. Çok sevindim inan. Dile benden ne dilersen...

– Her başarımı ödüllendirmene bozuluyorum, dedi. Beğenmiş olman benim için yeterli.

– Çok akıllısın ama, okulun yeni açıldığına göre belki eksik ders araç veya gereçlerin vardır. Hiç değilse onları söyle, sana alayım.

Her zamanki tokgözlülüğü ile :

– Sağ ol herşeyim var, dedi.

– Pekalâ. Başka neler oldu okulda?

– Sınıf arkadaşlarımın hepsini çok özlemişim. Hepsiyle oynayıp, konuştuk. Yalnız ben bugün ağladım.

– Nedenmiş o?

Sınıfta kalan arkadaşlarımı gördüm. Başka bir öğretmen okutacakmış onları. Öyle üzüldüm ki. Eğer ben sınıfta kalsam bir daha o okula gidemem.

– Sen de çok çalışır hiç sınıfta kalmazsın olur biter.

– Hiç sınıfta kalmayacağım, dedi.

Hamdi'yi ille de ödüllendirmek istiyordum. Bir yaz boyu para kazanmak amacıyla çalışan bu çocuk, okulun açıldığı ilk gün, öğretmeninden Pekiyi alıyordu.

Ben bunları düşünürken telefon çaldı. Telefondaki ses arkadaşım Ülkü Tamer'indi.

– Aptal Hamdi yazılarının paraları var bir miktar gelde al, dedi.

Milliyet Çocuk Dergisi yöneticileri, benim amatör çabam olan "Aptal Hamdi" hikâyeleri, sizler tarafından beğeni kazanınca, beni ödüllendirmişler.

Gittim Aptal Hamdi'den dolayı kazandığım parayı aldım. Oradan doğru okul araç ve gereçleri satan bir dükkâna gittim. Hamdi'ye eskiyen okul önlüğünün yerine güzel bir önlük ve birkaç defter kalem aldım.

Mark Twain

HUCK FINN'NİN SERÜVENLERİ

Mark Twain

Asıl adı Samuel Langhorne Clemens olan Mark Twain, 30 Kasım 1835'de Florida'da doğdu. Evleri, Mississippi ırmağı kıyısında bir köy olan Hannibal'deydi. On iki yaşında babasını yitirince okuldan ayrıldı. Bir yayınevine girip dizgici çıraklığı etmeye başladı.

On sekiz yaşında evinden ayrılıp serüven peşinde koştu. Geçimini dizgicilik ederek sağlıyordu. Bir süre de gemilerde kılavuzluk etti. İç savaş çıkınca, kılavuzluk serüveni de sona erdi. Bir süre altın aradı, ama başarılı olamadı.

1865'de "Calveras'ın Ünlü Sıçrayan Kurbağası" adlı öyküsünü bir gazetede yayımlattı. Bu öykü onu birdenbire üne kavuşturdu. Mark Twain, 1870'de evlenip Connecticut'a yerleşti. 1910'da ölünceye kadar bir çok öykü ve roman yazdı.

Kitaplarının en ünlüleri şunlardır: Çetin İş, Tom Sawyer'in Serüvenleri, Huckleberry Finn'in Serüvenleri, Kral Arthur'un Sarayında Bir Connecticut'lu, Çalınan Taç, Esrarlı Yabancı.

1880'LERDE, KUZEY AMERİKA'NIN UÇSUZ BUCAKSIZ BİR EYALETİNDE YOLU, İZİ SİLİNMİŞ KASABALARDAN BİRİ BU.. NEDENİ BİLİNMEZ AMA, ADINI SANINI KİMSENİN DUYMADIĞI BİR KASABA DA OLABİLİR...

SHERIFF

THE SILVER DOLLAR

O GÜN OKULDA BİR TÖREN DÜZENLENMİŞTİ...

BİLİYOR MUSUNUZ, YARGIÇ THATCHER İLE GÖRÜŞÜP ONA BİR GÖREV VERECEĞİM..

HMM.. SİZE HAK VERİYORUM, BAYAN DOROTHY..

BU DA TOM SAWYER.. ACABA ADINI DUYMAMIŞ OLAN VAR MI??

İKİNCİSİNİN ADI İSE HUCK.. DAHA DOĞRUSU HUCK FINN...

HADİ, SOFRAYA VE YATAĞA..

DAHA ÇOK ERKEN, BAYAN DOUGLAS.. UYKUM YOK...

ÜÇÜNCÜSÜ DE JİM...

UAHHHH..

DOĞRUSU SERÜVENSİZ HAYAT KORKUNÇ DAN SIKICI.. ARTIK TOM USLANDI, HUCK, DUL DOUGLAS'IN YANINDA KALIYOR.. BEN İSE DENİZDEN ÇIKMIŞ BALIĞA DÖNDÜM...

SON OLAYDAN SONRA BURASI ÇOK RAHAT.. ACABA NE KADAR SÜRER, BAYAN DOROTHY?

NE DİYEBİLİRİM, BAYAN PATİBUTH... ÇOCUK BUNLAR..

ÇOCUKLAR GENE BİR OLAY YARATMAK ÜZEREYDİLER... VE O GECE...

HEY.. TOM'UN İŞARETİ..

¡MIAU!

¡MIAUUU...!

¡MIAUU!

VE HEMEN SONRA...

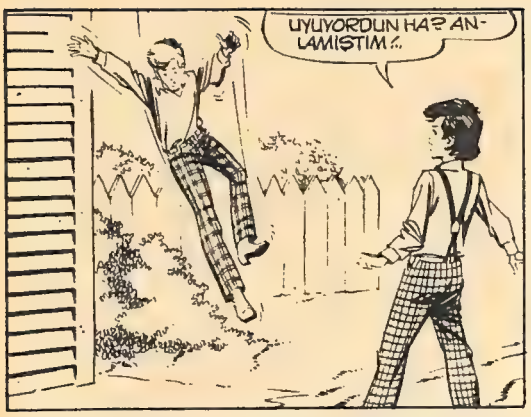
UYUYORDUN HA? ANLAMIŞTIM!..

NE OLDU TOM?
ÇETEYİ TOPLADIM, UFAKLIK... BİZİ BEKLİYORLAR, HADİ!..

BİR DAKİKA!.. NE YAPACAĞIZ, TOM? OKULA GİTMEK İÇİN ÇETEYİ TOPLAMADIN YA?
SAÇMALAMA, HUCK.. ÇETE BAŞKA İŞLERE YARAR...

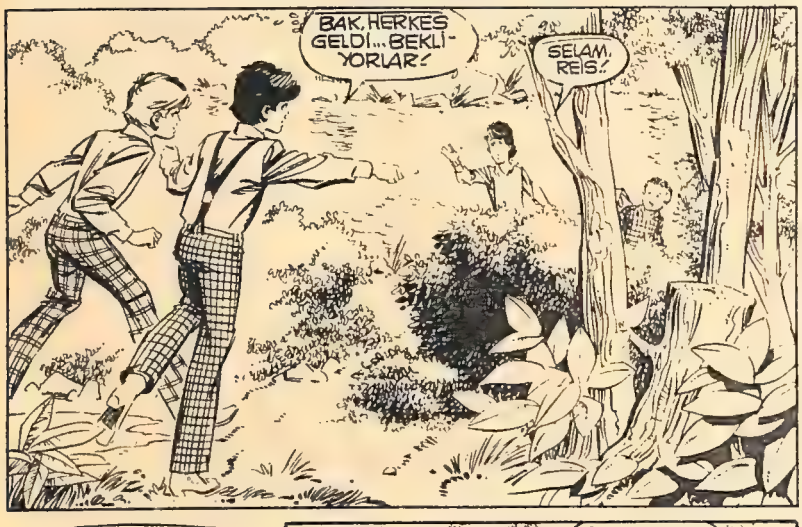
BAK, HERKES GELDİ... BEKLİYORLAR!
SELAM, REİS!

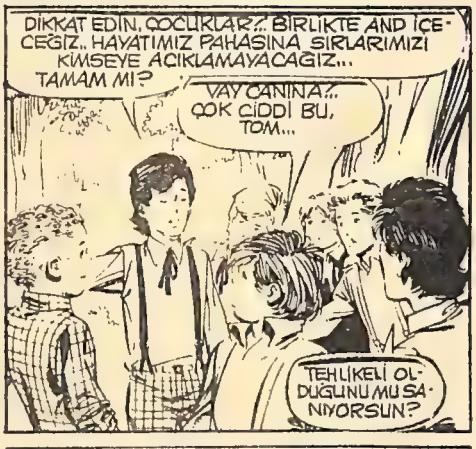
DİKKAT EDİN, ÇOCUKLAR! BİRLİKTE AND İÇECEĞİZ.. HAYATIMIZ PAHASINA SIRLARIMIZI KİMSEYE AÇIKLAMAYACAĞIZ... TAMAM MI?
VAY CANINA!.. ÇOK CİDDİ BU, TOM...
TEHLİKELİ OLDUĞUNU MU SANIYORSUN?

KORKAKLAR!.. BAŞLAMADAN MI TÜYECEKSİNİZ? NESİNİZ SİZ? İNSAN MI, YOKSA FARE Mİ?

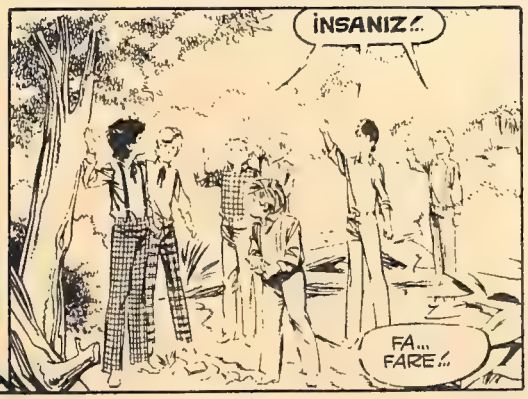
İNSANIZ!..
FA... FARE!..

AND İÇME TÖRENİNDEN SONRA...
REİSİNİZ OLAN BEN, YARDIMCIM OLARAK JOE HARPER'I SEÇİYORUM.. ÖLDÜĞÜ ZAMAN GÖREVİ HUCK FINN'E GEÇECEKTİR...
İYİ AMA NE YAPACAĞIZ BİZ?

KORKUSUZ ÇETECİLER NE YAPAR? HIRSIZLARI İZLER, ARABA SOYGUNCULARI İLE ÇARPIŞIR, HER ŞEYİ YAPAR...
ÇOK EĞLENCELİ! NE VAKİT BAŞLIYORUZ?

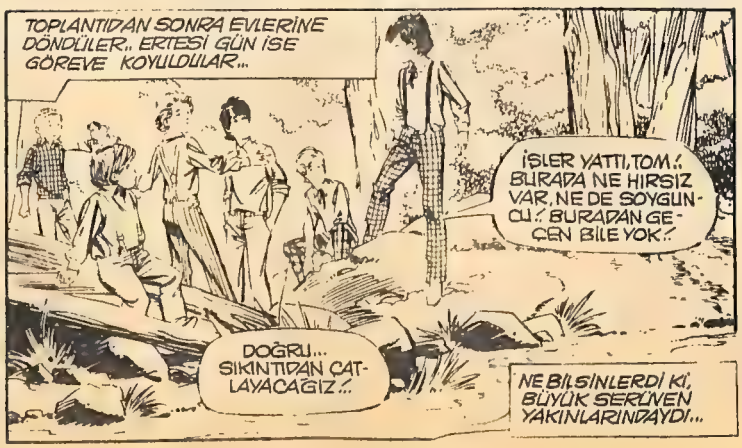
TOPLANTIDAN SONRA EVLERİNE DÖNDÜLER.. ERTESİ GÜN İSE GÖREVE KOYULDULAR...
İŞLER YATTI, TOM! BURADA NE HIRSIZ VAR, NE DE SOYGUNCU! BURADAN GEÇEN BİLE YOK!
DOĞRU... SIKINTIDAN ÇATLAYACAĞIZ!..
NE BİLSİNLERDİ Kİ, BÜYÜK SERÜVEN YAKINLARINDAYDI...

İYİ, SABIRLI OLUN... HİÇ BEKLEMEDİĞİNİZ BİR ANDA KORKUNÇ BİR TEHLİKE İLE KARŞILAŞACAĞIZ.. NEYSE, KASABAYA DÖNELİM...

BİRAZ SONRA HUCK FINN İLE TOM YALNIZ KALINCA...

BİLİYOR MUSUN, YARGIÇ THATCHER İLE GÖRÜŞÜP ONA BİR GÖREV VERECEĞİM...

BİR HIRSIZI TUTUKLADIĞIMIZDA BİZE VERİLMİŞTİ DE ONA TESLİM ETMİŞTİK HANİ... O ÖDÜLLE Mİ İLGİLİ YOKSA?

ÜSTÜNE BASTIN, TOM... YARGIÇTAN RİCA EDECEĞİM. KİMSE PARAM OLDUĞUNU BİLMEMELİ...

NEDEN? KORKUYOR MUSUN YOKSA?

BİR BAKIMA ÖYLE, TOM.. BİLMİYORUM.. İÇİMDE SANKİ BİR ÖNSEZİ VAR.. GÖRÜŞÜRÜZ..

BİRAZ SONRA YARGIÇ'IN EVİNDE...

İSTEDİĞİN BU İSE, OĞLUL, ÇOK KOLAY.. HERHANGİ BİR YABANCI SORARSA, METELİKSİZ OLDUĞUNU SÖYLERİM...

SAĞOLUN, YARGIÇ THATCHER

HUCK'UN ÖNSEZİSİ AYNI GÜN GERÇEKLEŞTİ...

HEY, BAYAN DOUGLAS!.. BURADA MISINIZ? YOK! ALIŞVERİŞE ÇIKMIŞ OLACAK...

BENİ BEKLEMİYORDUN, DEĞİL Mİ? GEL, GEL, YAKLAŞ...

SİZ...? AMCA!..

KÜÇÜKBEY OLDUN DİYE AMCANIN PAÇAVRALARINDAN UTANIYORSUN, ÖYLE Mİ? HA, HA!..

TABİİ!.. DUYDUĞUMA GÖRE EPEYCE PARAN VARMIŞ! ÇALINAN BİR MALI BULMUŞ, ÖDÜL ALMIŞSIN!

HAYIR, AMCA... İNAN, BİR TEK DOLARIM BİLE YOK...

İŞTE, YALANIN CEZASI!..

AAAAH!..

BENDEN KURTULMAYA ÇALIŞMA.. PARANIN NEREDE OLDUĞUNU SÖYLEYİNCEYE KADAR YANIMDA KALACAKSIN..
HAYIR!.. BIRAK... BIRAK BENİ!..

HUCK KAÇMAK İÇİN ÇIRPINDI.. OYSA AMCASI DAHA GÜÇLÜYDÜ.. VE İSSİZ BİR KULÜBEYE VARDIKLARINDA
BENDEN KOLAY KOLAY KORTULABİLECEĞİNİ SANMA.. HA,HA!..

İYİ KULAK VER DEDİĞİME, HUCK.. ELİNDEKİ PARAYI VERMEDEN BURADAN ÇIKAMAZSIN...

SÖYLEDİM YA AMCA.. PARA YOK BENDE!..

GENE YALAN SÖYLÜYORSUN, SERSERİ!.. BİLİYORUM.. SANA VE KASABANIN BAŞKA BİR ÇOCUĞUNA BİR HIRSIZI VE ÇALDIĞI MALI BULDUĞUNUZ İÇİN İYİ PARA VERİLDİ...
DÜDÜK!.. NEHİR GEMİSİNİN DÜDÜĞÜ!

ÜÇ GÜN GEÇTİ.. KASABADA HERKES HUCK FİNN'İN KAYBOLUŞU YÜZÜNDEN ÜZÜLÜYORDU...
ARTIK AĞLAMAYIN, BAYAN DOUGLAS.. ORTADA BİR GİZ VAR, AMA HUCK'UN YAŞADIĞINI HİSSEDİYORUM...
TANRIM, NEREDE? NEDEN HABER GÖNDERMİYOR BİZE? ONA NE OLMUŞ OLABİLİR, TOM?

SELAM ŞERİF... O ÇOCUKTAN HABER ALINDI MI?

HAYIR, DOSTUM.. DURUMA BAKILIRSA, HUCK FİNN YENİDEN BİR SERÜVENE ATILMIŞTIR.. NEHİR GEMİLERİ ŞİRKETİNE KAYBOLUŞUNU BİLDİRDİM.. BAKARSIN NEHRİN BİR YERİNDE BULURLAR...

HMM!.. BİR SANİYE.. TOM SAWYER'I BİR KEZ DAHA SORGUYA ÇEKEYİM..

GENE Mİ, ŞERİF? SÖYLEDİK YA! NE BEN NE DE ZENCİ JİM, HUCK FİNN ORTADAN YOKOLMASI İLE İLGİLİ HİÇ BİR ŞEY BİLMİYORUZ...
DOĞRU MU, TOM?

SÖYLEDİM YA!.. ŞERİF, SİZ GALİBA DÜRÜST BİR VATANDAŞ OLDUĞUMU UNUTUYORSUNUZ.. HEM HUCK, BİR SERÜVENE ATILMIŞ OLSAYDI BENİ DE YANINA ALIRDI!..

HER NEYSE, ŞERİF.. BANA KALIRSA AR-KADAŞIM TEHLİKELİ BİR DURUMLA KARŞI KARŞIYA KALDI.. KUŞKUSUZ HALÂ YAŞIYORSA...

BU ARA ORMANDAKİ KULÜBEDE...
GİDİP BAŞARIMI, HICK!.. KUT.. KUTLAYACAĞIM.. HUCK... NASILSA YAKINDA PARANIN YERİNİ SÖYLEYECEKSİN.. HICK!..

TAMAM!.. FIRSAT BUNA DERLER.. YA ŞİMDİ KAÇARIM, YA DA HİÇ KAÇAMAM!..

NELER MIRILDANIYORSUN, HUCK?..

BİRKAÇ DAKİKA SONRA ORMANA DALMIŞTI.. UMDUĞUNDAN DA KOLAY OLMUŞTU..
BENİ BULAMAZSA KASABADAN AYRILIR GİDER.. BU YÜZDEN BENİM ÖLDÜĞÜMÜ SANMASI İÇİN BİR ÇARE BULMALIYIM!..

AMANIN!.. KAÇTIĞIMI FARKETTİ!..

AMA KAHRAMANIMIZ YANILIYORDU...
GALİBA İÇKİYİ BİRAZ.. ÇOKÇA KAÇ.. KAÇIRDIM (Hick) AÇIK HAVA BANA İYİ GELECEK!..

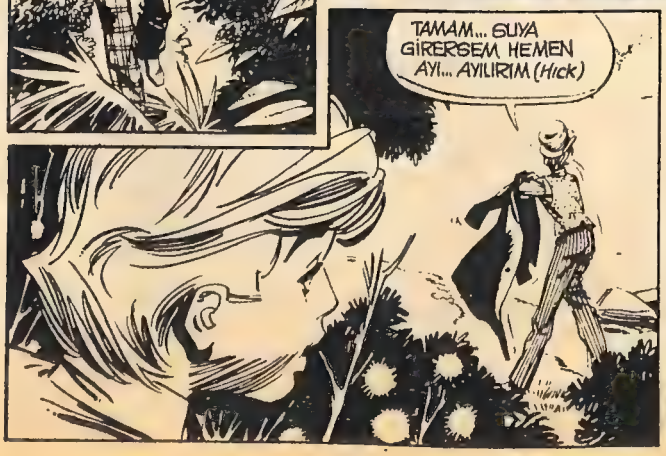
TAMAM... SUYA GİRERSEM, HEMEN AYI... AYILIRIM (Hick)

DOĞRUSU UYKU BASTI BİRDEN... UAAH!..

OFF!.. YAŞADIK!.. SIZDI SONUNDA!..

HUCK FİNN HEMEN KULÜBEYE DÖNDÜ...

BURAYA DÖNDÜĞÜNDE KULÜBENİN SALDIRIYA UĞRADIĞINI VE BENİ KAÇIRDIKLARINI SANACAK!..

SONRA ESKİ BİR SANDALI YİYECEKLE DOLDURUP NEHİRE AÇILDI...

KAYBOLDUĞUMA İNANDIRABİLİRSEM BURADAN GİDER VE ARTIK BENİ RAHAT BIRAKIR...

BİRDEN İYİ BİLDİĞİ BİR SESİ DUYDU...

TOP ATILDI!.. NEHİR GEMİSİNİN TOPU BU!..

¡BOUM!

BENİ ARIYORLAR!.. OLMADI!.. HERKES BENİ ÖLÜ BİLMELİ, YA DA HAYDUTLARIN ELİNE DÜŞTÜĞÜMÜ SANMALI Kİ, AMCAM DA İNANIP YAKAMI BIRAKSIN...

HUCK'UN İSTEDİĞİ GERÇEKLEŞMEK ÜZEREYDİ...

İÇBİR YERDE IR ŞEY BULAMADIK, KAPTAN!..

PEKİ, GERİ DÖNÜYORUZ.. HİÇBİR İZ BULAMADIĞIMIZI İLGİLİLERE BİLDİRECEĞİZ...

VE O GECE, HUCK ORMANDA RAHAT RAHAT UYURKEN...

KASABADA...

HEY, TOM!.. NE OLUYOR? HUCK'TAN HABER VARMI?

ÇOK KORKUNÇ, JİM.. AMCASI GELİP ŞERİFE HUCK'U HAYDUTLARIN ÖLDÜRDÜĞÜNÜ SÖYLEDİ...

OLAMAZ!.. TANRIM!.. AMA HUCK'IN AMCASI NASIL KARIŞTI BU İŞE?
SÖYLEDİĞİNE GÖRE, BİRLİKTE AVA ÇIKMIŞLAR!.. BANA AOAYİP GÖRÜNÜYOR.. OYSA ŞERİF ADAMIN ANLATTIKLARINA İNANDI!..
ÜSTELİK NEHİR GEMİSİ HİÇ BİR İZ BULAMADI!.. ÇOK ACI, JİM.. BAYAN DOUGLAS'A NASIL ANLATACAĞIZ BUNU?
ONU ÖYLESİNE SEVİYORDU!..
BEN GİDİYORUM, TOM.. YENİ ORLEANS'TAKİ EFENDİLERİM BENİ ARIYORLAR.. YANLARINA YENİDEN KÖLE İSTİYORLARMIŞ.. HOŞÇA KAL, TOM...
GÜLE GÜLE, JİM...
KASABADA HERKES HUCK'IN ÖLÜMÜNE AĞLIYORDU. ÖYLE Kİ, SONUNDA DUL DOUGLAS DA "KORKUNÇ" HABERİ ÖĞRENDİ...
YÜCE TANRIM, O MELEĞİN BAŞINA BÖYLE BİR FELAKET NASIL GELDİ? BEN DE ONU SIK SIK AZARLARDIM...
SAKİN OLUN, BAYAN DOUGLAS!.. TANRININ YANINDA O ŞİMDİ!..
ZAVALLI HUCK.. BİR MELEKTİ O!..
DOĞRUSU MELEK OLARAK BİRAZ KUSURLUYDU AMA İYİYDİ!..
HOŞÇA KAL, JİM.. SENİ UNUTMAYACAĞIZ
SAĞOL, TOM.. BEN DE UNUTMAM SENİ!..
JİM, ORMANA DOĞRU KOŞMAYA BAŞLADI VE SABAHA KADAR DURMADI... SONRA...
OFF!.. YORULDUM ARTIK!.. DURUP, BİRAZ DİNLENECEĞİM..
HEY!.. NEDİR BU GÜRÜLTÜ?
KİM... KİM VAR ORADA?
HAYIR!
AMANIN!.. HUCK FİNN!.. ÇEKİL KARŞIMDAN... SEN... SEN ÖLDÜN... SEN!..

HAYIR.. ÇEKİL.. SEN ÖL... ÖLDÜN HUCK FİNN!..

NELER SAÇMALIYORSUN? NE İŞİN VAR BURADA, JİM?..

KORKUSUNU YENEN JİM, ANLATMAYA BAŞLADI VE HUCK BÖYLECE OLANLARI ÖĞRENDİ...
DEMEK KASABADA BENİ ÖLDÜ SANIYORLAR!.. GÜZEL, TAM İSTEDİĞİM GİBİ.. BÖYLECE AMCAM GİDER BEN RAHATA KAVUŞURUM...
BEN DE ESKİ EFENDİLERİMDEN KAÇIYORUM!..

JİM, ESKİ EFENDİLERİ ONU YENİDEN KÖLE ALMAK İŞTEDİKLERİNİ VE BU YÜZDEN KAÇTIĞINI SÖYLEDİ..
ÜZME TATLI CANINI... ŞİMDİLİK BİRLİKTEYİZ.. SENİ ELE VERMEM, JİM...
SAĞOL, HUCK. SENİN GİBİ BİR ARKADAŞTAN BUNU BEKLİYORDUM...

BİRAZ SONRA ÇEVREDE GEZİNİRKEN/TERKEDİLMİŞ BİR KULÜBE BULDULAR..
İYİ.. ORAYA SIĞINIRIZ...

EVET.. BURASI GERÇEKTEN TERKEDİLMİŞ, HUCK!..

BAK, BURADA GİYSİLER VAR.. KADIN GİYSİLERİ VE YİYECEK..
İYİ OLDU.. KARNIM ZİL ÇALMAYA BAŞLAMIŞTI...

NELER DÜŞÜNÜYORSUN, HUCK? HAYATIN BOYUNCA GİZLENECEK MİSİN? DAHA ÇOK GENÇSİN..
AMCAMIN TOZ OLDUĞUNU ÖĞRENİR KASABAYA DÖNECEĞİM.. ZAVALLI BAYAN DOUGLAS PEK SEVİNMEYECEK GERÇİ!..

SORUŞTURMAZSAN AMCANIN GİDİP GİTMEDİĞİNİ NASIL BİLECEKSİN? ORAYA GİTMEDEN ÖĞRENEMEZSİN..

HAKLISIN, UFAKLIK.. DİNLE... YARIN BU KADIN GİYSİLERİNE BÜRÜNÜP SORUŞTURACAĞIM.. BENİ KOLAY TANIYAMAZLAR...

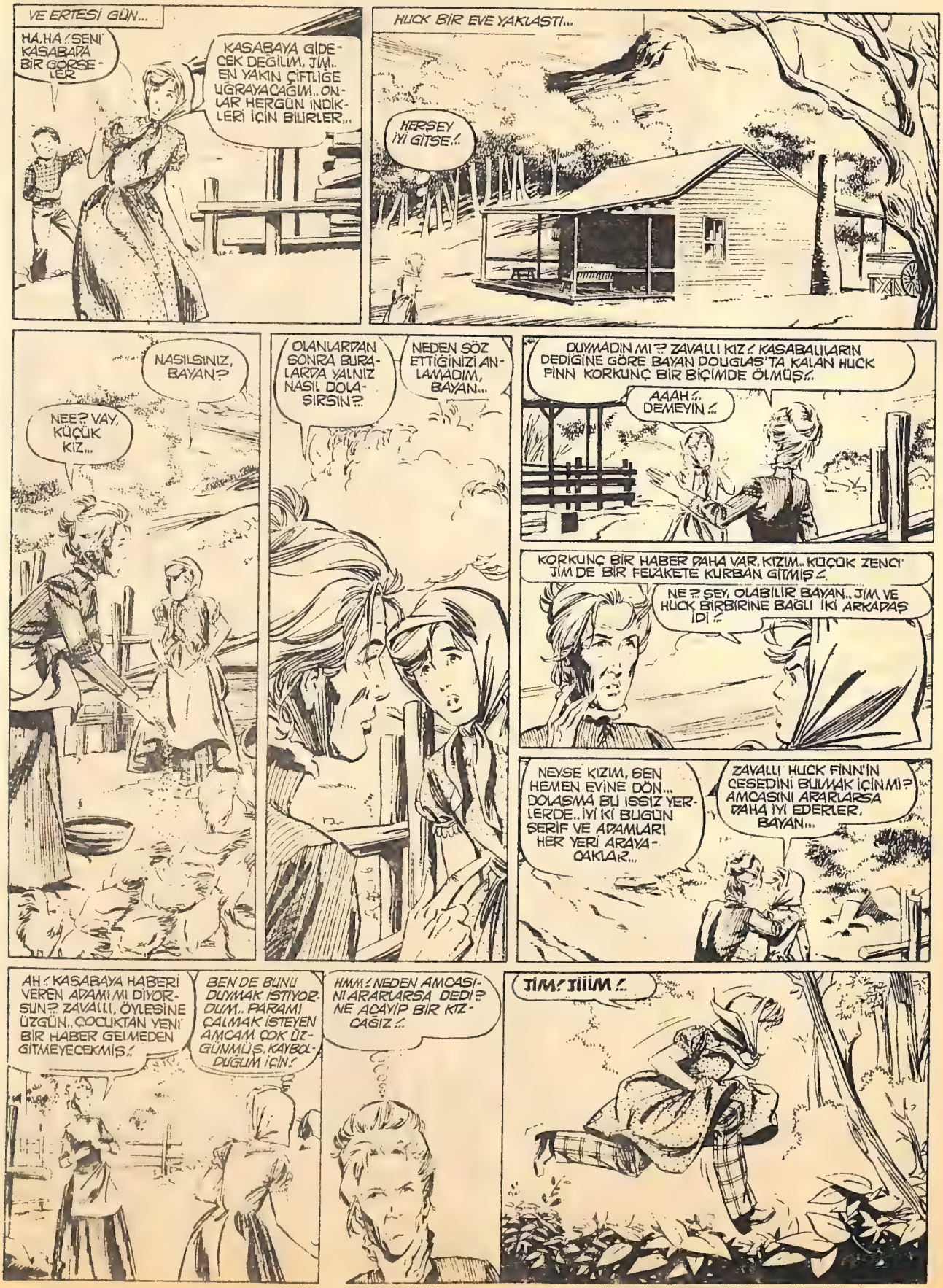
VE ERTESİ GÜN...
HA.HA! SENİ KASABAYA BİR GÖRSEL-LER
KASABAYA GİDE-CEK DEĞİLİM, JİM.. EN YAKIN ÇİFTLİĞE UĞRAYACAĞIM.. ON-LAR HERGÜN İNDİK-LERİ İÇİN BİLİRLER...
HUCK BİR EVE YAKLAŞTI...
HERŞEY İYİ GİTSE..!
NASILSINIZ, BAYAN?
NEE? VAY, KÜÇÜK KIZ..
OLANLARDAN SONRA BURA-LARDA YALNIZ NASIL DOLA-ŞIRSIN?
NEDEN SÖZ ETTİĞİNİZİ AN-LAMADIM, BAYAN...
DUYMADIN MI? ZAVALLI KIZ! KASABALILARIN DEDİĞİNE GÖRE BAYAN DOUGLAS'TA KALAN HUCK FİNN KORKUNÇ BİR BİÇİMDE ÖLMÜŞ..
AAAH!.. DEMEYİN..
KORKUNÇ BİR HABER DAHA VAR, KIZIM.. KÜÇÜK ZENCİ JİM DE BİR FELAKETE KURBAN GİTMİŞ..
NE? ŞEY, OLABİLİR BAYAN.. JİM VE HUCK BİRBİRİNE BAĞLI İKİ ARKADAŞ İDİ..
NEYSE KIZIM, SEN HEMEN EVİNE DÖN... DOLAŞMA BU ISSIZ YER-LERDE.. İYİ Kİ BUGÜN ŞERİF VE ADAMLARI HER YERİ ARAYA-CAKLAR...
ZAVALLI HUCK FİNN'İN CESEDİNİ BULMAK İÇİN Mİ? AMCASINI ARARLARSA DAHA İYİ EDERLER, BAYAN...
AH! KASABAYA HABERİ VEREN ADAMI MI DİYOR-SUN? ZAVALLI, ÖYLESİNE ÜZGÜN.. ÇOCUKTAN YENİ BİR HABER GELMEDEN GİTMEYECEKMİŞ!
BEN DE BUNU DUYMAK İSTİYOR-DUM.. PARAMI ÇALMAK İSTEYEN AMCAM ÇOK ÜZ-GÜNMÜŞ, KAYBOL-DUĞUM İÇİN!
HMM! NEDEN AMCASI-NI ARARLARSA DEDİ? NE ACAYİP BİR KIZ-CAĞIZ..
JİM! JİİİM!..

ÇABUK, UFAKLIK!. BURADAN UZAKLAŞMALIYIZ.. ŞERİF NERDEYSE DAMLAYACAK!. AMCAM İSE KASABADA...
AMA HUCK, BAKSANA FIRTINA KOPACAK!. YİYECEKLERİ DE KULÜBEDE BIRAKTIK...
FARKETMEZ... HADİ, KOŞ!.
BIRAZ SONRA KORKUNÇ BİR FIRTINA KOPTU...
BEN GELEMEM, HUCK!. FIRTINALARDAN ÇOK KORKUYORUM!
BAK!. BİR SANDAL!. BURADAN UZAKLAŞMAK İÇİN EN İYİ ÇARE BU, JİM...
OLMAZ!. BU FIRTINADA BİNEMEM!.
BİRKAÇ DAKİKA SONRA
DEVRİLECEĞİZ, HUCK!.
DEVRİLECEĞİZ!.
KES SESİNİ!. ORAYA BAK!
BİR GEMİ!.. KAYALARA OTURMUŞ!.
BİZ DE OTURACAĞIZ!.
ORAYA VARMALIYIZ.. GEMİDE GÜVENLİKTE OLURUZ...
BİRAZ SONRA...
DİKKAT!.
HADİ, İZLE BENİ!.

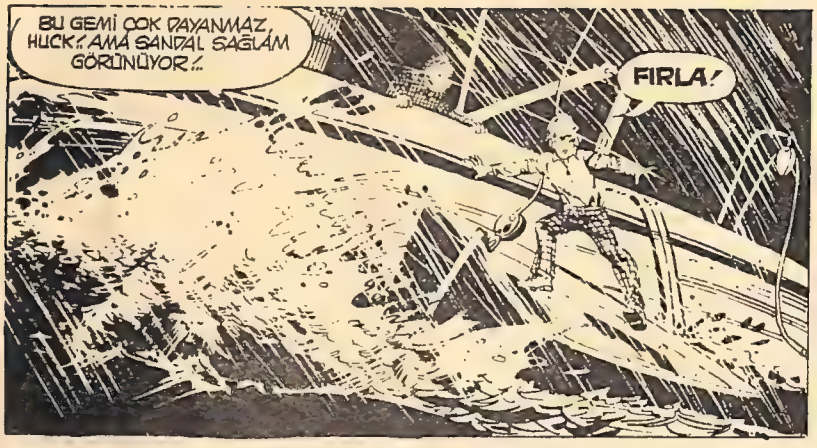
BU GEMİ ÇOK DAYANMAZ, HUCK!.. AMA SANDAL SAĞLAM GÖRÜNÜYOR!..
FIRLA!

JİM VE HUCK HIZLA KAYALARA OTURMUŞ GEMİDEN UZAKLAŞTILAR...
HIZLI ÇEK!.. YOKSA YANDIK!..

BU ARA KASABADA HUCK'UN KAYBOLMASINDAN DOĞAN HEYECAN, AMCASININ KATKISIYLA ARTIYORDU...
O KADAR, ŞERİF... KULÜBEYE VARDIĞIMDA ÇOCUK YOKTU.. HAYDUTLAR KAÇIRMIŞ OLMALI ONU.. BUNDAN KUŞKUM YOK!..

KUŞKUSUZ HUCK'UN AMCASI SARHOŞ OLDUĞUNU VE ÇOCUĞUN PARASINI ELE GEÇİRMEK NİYETİNDE OLDUĞUNU KİMSEYE AÇIKLAMADI...
ONU ÖLDÜRDÜLER Mİ DERSİNİZ?..
TANRI KORUSUN, ŞERİF! DÜŞÜNMEK BİLE İSTEMİYORUM...

ANLAMADIĞIM BİR ŞEY VAR: HUCK'LE SİZ NEDEN O KULÜBEDE KALDINIZ?.. HUCK, ONU OĞUL EDİNEN DUL BAYAN DOUGLAS'LA YAŞIYORDU...
ÇOCUK BENİMLE ORMANDA BİR GÜN GEÇİRMEK İSTEMİŞTİ!..

AMCANIN SÖYLEMEDİĞİ BİR ŞEY VARDI: HUCK FİNN'İ DOUGLAS'IN EVİNDEN KAÇIRIP KULÜBEDE KALMAYA ZORLAMIŞTI...
ÖYLE OLSUN.. ŞİMDİLİK, DURUM AÇIKLANINCAYA KADAR, KASABADAN AYRILMAYIN...
BAŞÜSTÜNE ŞERİF...

HMM!.. DURUMDAN HİÇ HOŞLANMADIM... BELKİ DE YEĞENİMİN PARASINI ARTIK UNUTMALIYIM...

İKİ GÜN SONRA KAHRAMANIMIZ VE JİM BİR RIHTIMA VARDILAR...
BAK!.. İLLİNOİS'E VARMIŞ BULUNUYORUZ..
BANA SORARSAN KUZEY'DE OLMAYI YEĞLERDİM.. KUZEY'DE ÖZGÜR BİR YURTTAŞ OLURDUM...

BİLİYOR MUSUN, HUCK? ORADA ERKEK KADIN TÜM ZENCİLER ÖZGÜRDÜR... O CENNETE GİDEBİLİRSEM ARTIK YENİ ÖRLEANS'TA BENİ KÖLE OLARAK İSTEYEN ESKİ EFENDİLERİMDEN KORKUM KALMAZ...

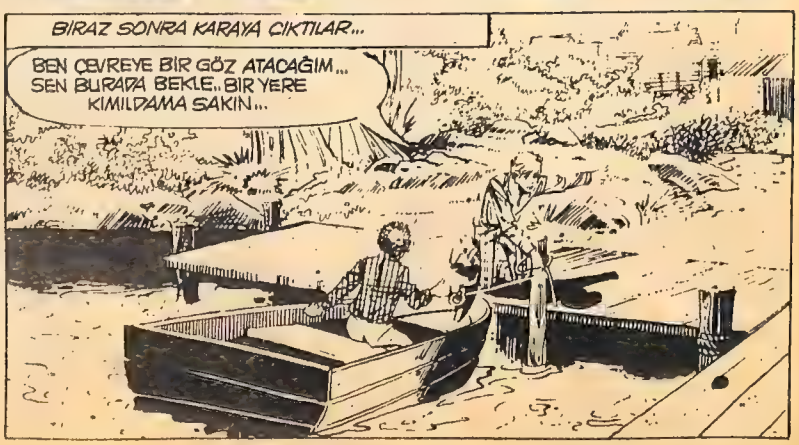
BİRAZ SONRA KARAYA ÇIKTILAR...
BEN ÇEVREYE BİR GÖZ ATACAĞIM... SEN BURADA BEKLE.. BİR YERE KIMILDAMA SAKIN...

BİR DAKİKA, DELİKANLI! O SANDALDAKİ ACABA KÖLEN Mİ?
NASIL? NE DEDİNİZ, BAYIM?
KÖLE Mİ DEDİNİZ? DEĞİL... BİZ ŞEY... YANİ BİZ... HASTAYIZ, BAYIM...
NEYMİŞ RAHATSIZLIĞINIZ?
HUCK, ADAMLARIN SANDALA YAKLAŞIP JİM'İN KAÇAK BİR KÖLE OLDUĞUNU ANLAMALARINDAN KORKUYORDU...
İĞRENÇ!
ÇİÇEK HASTALIĞI!
NE DE RAHAT SÖYLÜYOR! KAÇALIM!
ÇİÇEK HASTALIĞI! KAÇALIM!
HUCK HEMEN SANDALA DÖNDÜ VE...
ÇABUK, JİM! NEHRİN AŞAĞISINA DOĞRU İNELİM.. GÜNEYDEYİZ VE O İKİ ADAM GALİBA KAÇAK KÖLELERİ ARIYORDU.. İSABET OLDU!
İKİ GÜN GEÇTİ VE ZOR BİR YOLCULUKTAN SONRA...
RIHTIMA YANAŞALIM.. YİYECEĞİMİZ BİTTİ! BOŞ MİDE İLE YOLCULUĞU SÜRDÜRMEK OLMAZ...
BEN DÖNÜNCEYE KADAR BURADAN AYRILMA.. TANRIYA DUA ET Kİ, ŞANSIMIZ DAHA İYİ GİTSİN...
BUNA GEREKSİNDİĞİMİZ DOĞRU...
KARŞIMA ÇIKAN İLK EVİN KAPISINA DAYANACAĞIM.. DOĞRUSU AÇLIKTAN ÖLÜYORUM...
VE BÖYLECE...
BAKIN, BEN... KAZADAN KURTULDUM.. ANLADINIZ MI?
AH! KAZA GEÇİRMİŞ!
DIŞARDA KAZA GEÇİRMİŞ BİR ZAVALLI VAR.. ÖYLE GÖRÜNÜYOR Kİ YAKINDA BAYILACAK!
NE KORKUNÇ!
GELSİN! GELSİN, ZAVALLI!

ÇABUK OL, KÜÇÜK... İYİ BİR YERE GELDİN...
SÖYLESENİZE BAYAN BİZ GÜNEYDE Mİ YOKSA KUZEYDE Mİ BULUNUYORUZ?..
GÜNEYDE DOSTUM.. AMA SENİN İÇİN SORUN DEĞİL.. KAR GİBİ BEYAZSIN SEN..
EVET, ÖYLEYİM.. NEYSE, GİDELİM...
OH, ZAVALLI ÇOCUĞUN BİRİ BU!..
BELLİ Kİ UZUN SÜREDEN BERİ AÇ KALMIŞ!.. MUTFAĞA GÖTÜR ONU, SUSAN...
EVET EFENDİM.. GEL!..
KAHRAMANIMIZ İÇİN DÜŞ GİBİ BİR ŞEY İDİ BU...
VAY CANINA!.. NEDİR... NEDİR TÜM BUNLAR, BAYAN?
HADİ, SEÇ İSTEDİĞİNİ ŞİMDİ.. GALİBA ŞANSIN İYİCE AÇILDI!..
BU, ÖYLE BİR DÜŞTÜ Kİ ONDAN SIYRILMAK HİÇ KOLAY DEĞİLDİ...
BAKSANIZA... ACABA ZAVALLI KÖPEĞİM İÇİN BİR ŞEYLER ALABİLİR MİYİM? İKİ HAFTADIR BİR LOKMA YEMEDİ!..
TABİİ!.. HİÇ ÜZÜLME.. ONA ÖYLE BİR KEMİKLER TOPLAYACAĞIM Kİ ZAVALLI HAYVANCIK BAYRAM EDECEK..
AH, SOYSUZ!.. O MİDESİNİ DOLDURURKEN BEN BEKLİYORUM!..
AL, DOSTUM!.. İŞTE KÖPEĞİN İÇİN KEMİKLER...
SAĞOLUN, BAYAN..
YANDIK!.. JİM BU KEMİKLERİ GÖRÜRSE...
DOĞRUSU, ZAVALLI KÖPEKÇİĞİM BUNDAN ÇOK HOŞLANIR.. HEM SİZİN EVDE YEMEK BOLLUĞU VAR!..
BAK SEN! ÇOK NAZİK BİR HAYVAN OLMALI!..
SAĞOLUN, BİR KEZ DAHA, BAYAN...

ÇABUK OL, KÜÇÜK... İYİ BİR YERE GELDİN...
SÖYLESENİZE BAYAN BİZ GÜNEYDE Mİ YOKSA KUZEYDE Mİ BULUNUYORUZ?..
GÜNEYDE DOSTUM.. AMA SENİN İÇİN SORUN DEĞİL.. KAR GİBİ BEYAZSIN SEN..
EVET, ÖYLEYİM.. NEYSE, GİDELİM..
OH, ZAVALLI ÇOCUĞUN BİRİ BU!..
BELLİ Kİ UZUN SÜREDEN BERİ AÇ KALMIŞ!.. MUTFAĞA GÖTÜR ONU, SUSAN...
EVET EFENDİM.. GEL!..
KAHRAMANIMIZ İÇİN DÜŞ GİBİ BİR ŞEY İDİ BU...
VAY CANINA!.. NEDİR.. NEDİR TÜM BUNLAR, BAYAN?
HADİ, SEÇ İSTEDİĞİNİ ŞİMDİ.. GALİBA ŞANSIN İYİCE AÇILDI!..
BU, ÖYLE BİR DÜŞTÜ Kİ ONDAN SIYRILMAK HİÇ KOLAY DEĞİLDİ...
BAKSANIZA... ACABA ZAVALLI KÖPEĞİM İÇİN BİR ŞEYLER ALABİLİR MİYİM? İKİ HAFTADIR BİR LOKMA YEMEDİ!..
TABİİ!.. HİÇ ÜZÜLME.. ONA ÖYLE BİR KEMİKLER TOPLAYACAĞIM Kİ ZAVALLI HAYVANCIK BAYRAM EDECEK..
AH, SOYSUZ!.. O MİDESİNİ DOLDURURKEN BEN BEKLİYORUM!..
AL, DOSTUM!.. İŞTE KÖPEĞİN İÇİN KEMİKLER...
SAĞOLUN, BAYAN..
YANDIK!.. JİM BU KEMİKLERİ GÖRÜRSE...
DOĞRUSU, ZAVALLI KÖPEKÇİĞİM BUNDAN ÇOK HOŞLANIR.. HEM SİZİN EVDE YEMEK BOLLUĞU VAR!..
BAK SEN! ÇOK NAZİK BİR HAYVAN OLMALI!..
SAĞOLUN, BİR KEZ DAHA, BAYAN...

TEŞEKKÜR...
JİM!.. BAK NE GETİRDİM!..
BİLİYOR MUSUN, HUCK? BİR AN BENİ ALDATACAĞINI DÜŞÜNDÜM...
AH, DEMEK ORADAYDIN?
SONRA...
GENE GÜNÜNDEYİZ, UFAKLIK.. BEN ARTIK AMCAMLA KARŞILAŞMAKTAN KORKMUYORUM.. SENİ DE ÖZGÜRLÜĞE KAVUŞTURACAĞIM...
TAM YOLA ÇIKACAKLARDI KI...
HEY!.. BEKLEYİN!.. BİZİ BEKLEYİN!..
ARTIK DEMİR ALABİLİRSİN DELİKANLI!..
ÇABUK OL!.. HERKES ARKAMIZDA!..
ADIM GARRICK.. DAVİD GARRICK.. BU DA DOSTUM EDMUND KEAN.. İKİMİZ DE LONDRA KRALLIK TİYATROSUNUN ÜNLÜ OYUNCULARIYIZ...
BU KASABADA ÖLÜMSÜZ HAMLET'İ SUNDUK AMA ÇOK KÖTÜ BİTTİ
BURANIN SEYİRCİSİ ÇOK BİLGİSİZ.. LİNÇ ETMEK İSTEDİLER BİZİ.. OLAĞAN ÜSTÜ YAPITIN BİR TEK SÖZCÜĞÜNÜ BİLE ANLAMADILAR...
OLABİLİR BAYLAR.. AMA BU BÖYLE DİYE SİZİ SANDALIMIZA ALMAK ZORUNDA DEĞİLİZ... HADİ, İNİN BURADAN...
YOK BÖYLE ŞEY, YUMUROAK!.. NEHİR BOYUNCA BİZİ NEHRİN EN YAKIN KENTİNE KADAR GÖTÜRECEKSİN..

DEDİĞİMİ ANLADIN YA... YA BİZİ NEHRİN EN YAKIN KENTİNE KADAR GÖTÜRÜRSÜN...
YA DA BU OYUNCAK HAREKETE GEÇECEK.. HA, HA, HA!..

KISA SÜREDE HUCK FINN, BUNLARIN İKİ GÜLÜNÇ, AMA TEHLİKELİ GEZGİNCİ OYUNCU OLDUĞUNU ANLADI...
BİZLER ULUSLARARASI ÜNE SAHİP GARRICK VE KEAN, SEYİRCİLERİMİZİ HAYRANLIĞA DÜŞÜRÜP ŞAŞIRTACAK, HEYECAN VERİCİ SEKİLDE "ROMEO VE JULYET"İN.....

...BALKON SAHNESİNİ SUNACAĞIZ..

FALSOLAR YAPARAK... BUNLAR DÖKÜLÜYOR, JİM!..
ALDIRMA ŞİMDİ!.. YETER Kİ ONLARDAN KURTULALIM...

NE Kİ, O İKİ ADAMDAN KURTULMAK KOLAY OLMAYACAKTI... ÇÜNKÜ SABAHA DOĞRU KASABAYA VARDIKLARINDA...
AKILLI VE UYANIK İKİ ÇOCUK OLDUĞUNUZA GÖRE SİZ DE OLAY YARATAN TOPLULUĞUMUZA KATILABİLİRSİNİZ...
UYANIK MI?.. UYKUSUZLUKTAN ZOR DURUYORUM BEN!..
AMANIN!.. BİR BU EKSİKTİ!..

SEN JULYET'İ, BEN İSE ROMEO'YU OYNAYACAĞIM.. ARKADAŞIMLA ZENCİ İSE FİGÜRANLIK YAPACAK...
AMA!.. ŞEY!.. BEN ERKEĞİM.. BU JULYET ROLÜNÜ NASIL OYNARIM...

NE Kİ, GARRICK HER ŞEYİ ÖNCEDEN DÜŞÜNMÜŞTÜ...
BİRKAÇ GİYSİ ALMAK İÇİN CEBİMİZDEKİ SON BEŞ DOLARI HARCAYACAĞIZ.. HADİ ÇOCUKLAR, GİDİP HAZIRLANALIM...

NE OLUR SURATINI ASMA... TOPARLAN BİRAZ.. YÜCE DAVİD GARRICK SENDEN ÜNLÜ BİR OYUNCU YARATACAK!..

ANLADIN, DEĞİL Mİ? EŞEK GİBİ ÇALIŞTIRIR, İKİ KATINI KAZANIRIZ!..

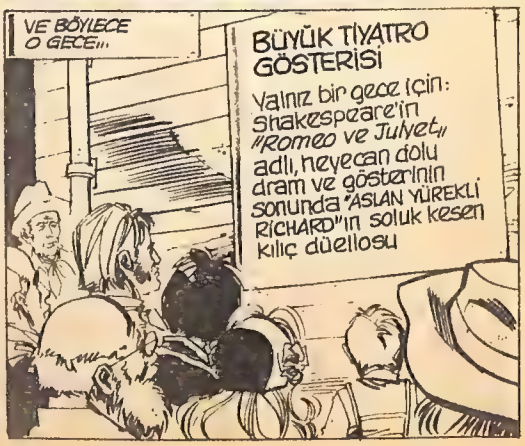
VE BÖYLECE O GECE...
BÜYÜK TİYATRO GÖSTERİSİ
Yalnız bir gece için: Shakespeare'in "Romeo ve Julyet" adlı, heyecan dolu dram ve gösterinin sonunda "ASLAN YÜREKLİ RICHARD"ın soluk kesen kılıç düellosu

HUCK FİNN, SONUNDA GERÇEK SERÜVENİN O AN BAŞLAMAK ÜZERE OLDUĞUNU ANLADI...
İŞ İSTEN GEÇMEDEN İKİ ÇILGININ ELİNDEN KAÇMAMIZ GEREKİYOR!
KEŞKE HUCK... AMA NASIL? HER AN BİZİ GÖZETLİYORLAR..
BANA KALIRSA, GARRICK.. ŞU ÇOCUKLA OYUNDAN ÖNCE BİR PROVA YAPSAK İYİ OLUR.
HEP KAYGILANIRSIN, KEAN.. HEM NEDEN PROVA YAPACAKMIŞIM? TÜM SORUN OYUNA BAŞLAMAKTIR...
SEYİRCİ PARAYI VERDİKTEN SONRA SÖYLENMEYE BAŞLAYACAK.. HER DEFASINDA OLDUĞU GİBİ.. O VAKİT BİZ DE HEMEN ORTADAN KAYBOLACAĞIZ.. HER DEFASINDA OLDUĞU GİBİ.. HA,HA,HA!
GÖSTERİNİN BAŞLAYACAĞI AN GELDİ...
SAYIN BAYAN'LAR, BAYLAR.. BAŞLAMAK ÜZERE OLAN BİRİNCİ PERDE SÜRESİNCE SESSİZCE İZLEMENİZİ RİCA EDİYORUZ... DİKKAT LÜTFEN!...
JULYET! RUHUMUN JULYET'İ.. ORADA MISIN?
LÜTFEN BAYLAR, GİRİŞ ÜCRETİ... GİRİŞ ÜCRETİ BAYLAR, LÜTFEN... SAĞOLUN, TEŞEKKÜRLER!
BİRDEN...
NE? VAY CANINA! BU KIZI BİR YERDEN GÖZÜM ISIRIYOR!
PEK TABİİ! AMA.. BU... BAYAN DOUGLAS'IN OĞUL EDİNDİĞİ HUCK!.. HUCK OĞLUM!
AMCASI KASABADAN AYRILMADAN KİMLİĞİNİN ORTAYA ÇIKMASI ONU KAYGILANDIRMIŞTI AMA DAYANAMADI VE...
NE?.. SİZ YANILIYORSUNUZ BAYAN.. BEN BİR KIZIM GÖRMÜYOR MUSUNUZ?
JULYET! AİLENİN BANA KARŞI DAVRANIŞI YÜZÜNDEN SENİNLE GÖRÜŞEBİLMEK NE ZOR OLDU!
DUYDUNUZ YA? JULYET! BEN BİR GENÇ KIZIM, BAYAN.. O HUCK'U HİÇ TANIMAM...

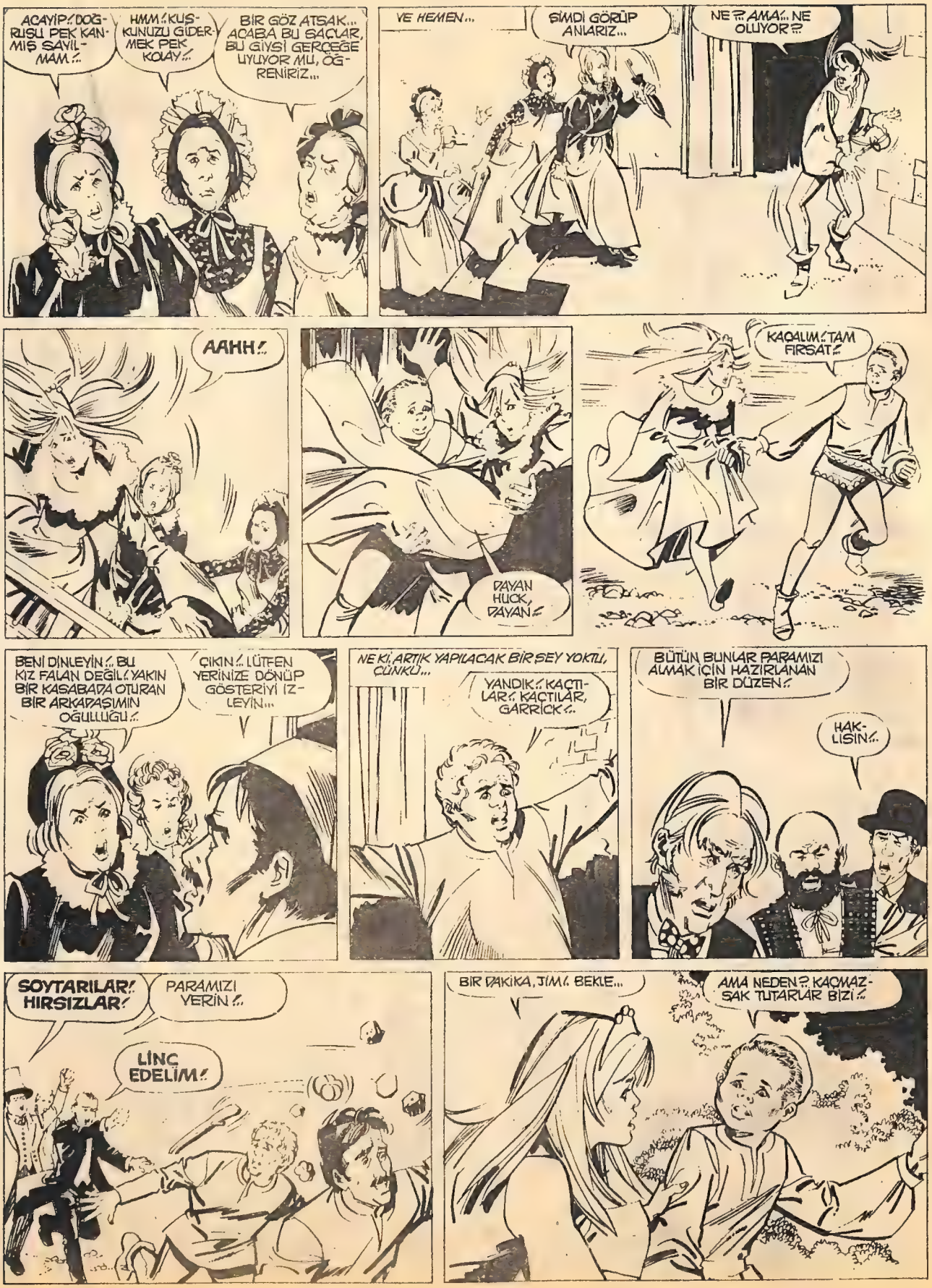
ACAYİP... DOĞRUSU PEK KANMIŞ SAYILMAM...
HMM... KUŞKUNUZU GİDERMEK PEK KOLAY...
BİR GÖZ ATSAK... ACABA BU SAÇLAR, BU GİYSİ GERÇEĞE UYUYOR MU, ÖĞRENİRİZ...
VE HEMEN...
ŞİMDİ GÖRÜP ANLARIZ...
NE?.. AMA... NE OLUYOR?..
AAHH!..
DAYAN HUCK, DAYAN!..
KAÇALIM! TAM FIRSAT!..
BENİ DİNLEYİN... BU KIZ FALAN DEĞİL! YAKIN BİR KASABADA OTURAN BİR ARKADAŞIMIN OĞULLUĞU...
ÇIKIN... LÜTFEN YERİNİZE DÖNÜP GÖSTERİYİ İZLEYİN...
NE Kİ, ARTIK YAPILACAK BİR ŞEY YOKTU, ÇÜNKÜ...
YANDIK... KAÇTILAR... KAÇTILAR, GARRICK...
BÜTÜN BUNLAR PARAMIZI ALMAK İÇİN HAZIRLANAN BİR DÜZEN...
HAKLISIN...
SOYTARILAR! HIRSIZLAR!
PARAMIZI VERİN...
LİNÇ EDELİM!
BİR DAKİKA, JİM! BEKLE...
AMA NEDEN?.. KAÇMAZSAK TUTARLAR BİZİ...

SUÇLUYMUŞUZ GİBİ KAÇAMAYIZ BÖYLE! O İKİ SERSERİNİN ALDATTIĞI ZAVALLILAR İÇİN BİR ŞEYLER YAPMALIYIZ...
İŞTE, GELİYORLAR! ÇABUK GİZLENELİM...
OFF! ARTIK DAYANAMIYORUM, GARRİCK! NEDEN HER YERDE BAŞIMIZ BELAYA GİRİYOR?
SALDIR, JİM... SALDIR!
NEE?.. ZENCİ!
AL, ZÜPPE!
AAH!
AAAH!
AL İŞTE!
TÜM KASABANIN ÖNÜNDE GERÇEĞİ SÖYLEYECEKSİN, YOKSA İŞİNİZİ BURADA BİTİRİRİM, SEFİLLER!
DUYDUN YA!
DÖRDÜ DE O YANA DOĞRU KAÇTI!
TUTUN!
ONLARA BİR DERS VERELİM

İŞTE, TUTTUK!..

TÜM KASABA BURAYA GELİYOR, HUCK! BİZİ DE Mİ CEZALANDIRACAKLAR?

SEN ONLARLA UĞRAŞMA!.. BU İKİ SERSERİYE GÖZ KULAK OL!..

DURUN DOSTLAR!.. İZİN VERİN AÇIKLAMADA BULUNAYIM... BEN VE ARKADAŞIM SUÇSUZUZ..
NE PALAVRA?
BİZLERİ ALDATMAK İÇİN DÖRDÜ DE BİRLEŞTİ!..

KAHRAMANLARIMIZIN ŞANSINA KASABA ŞERİFİ YETİŞTİ VE HUCK OLAYI AYRINTILARIYLA AÇIKLADIĞINDA AKLI YATTI...
İŞTE BU KADAR, BAYIM.. ZARARA UĞRAYAN BİZLERİZ.. ÇÜNKÜ ZOR KULLANARAK BİZİ BURALARA SÜRÜKLEDİLER...

BİRAZ SONRA SUÇLARINI KABULLENEN GARRICK VE KEAN, HUCK'UN SÖYLEDİKLERİNİ KANITLADILAR...
PEKİ, BAYLAR.. YÜRÜYÜN!.. CEZAEVİNDE BİR SÜRE DİNLENMEK SİZE ÇOK İYİ GELECEK...

YENİ BİR GÜN BAŞLAMAK ÜZEREYDİ...
TANRIYA ŞÜKÜRLER, HUCK... ŞİMDİ BU KILIKTA NE YAPACAĞIZ?
ESKİ GİYSİLERİMİZİ ALAMADIM, JİM.. KARGAŞALIĞIN İÇİNDE ZATEN KALABALIK PARÇALAMIŞTI ONLARI...

SEN GENE İYİSİN, YAKIŞTI!.. YA BEN BU JULYET SURATI İLE NE DİYEYİM?

DUR!.. AKLIMA BİR ŞEY GELDİ!..

TEK ÇAREMİZ, ORADA ASILI ESKİ GİYSİLERİ ALMAK.. BAŞKALARINDAN ÇOK BİZE GEREKLİ ONLAR...

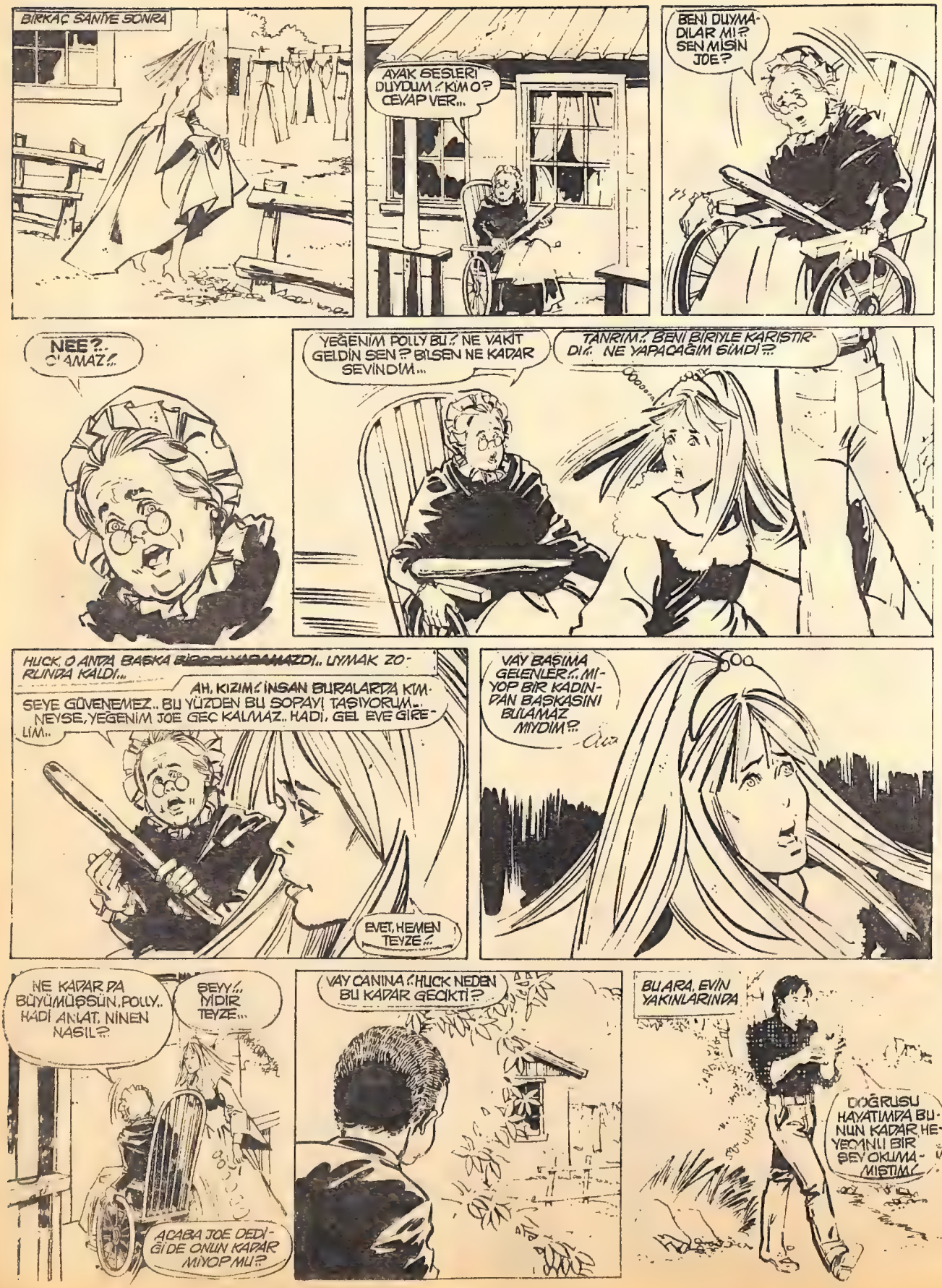
BİRKAÇ SANİYE SONRA
AYAK SESLERİ DUYDUM ?.. KİM O? CEVAP VER...
BENİ DUYMADILAR MI? SEN MİSİN JOE?
NEE?.. O OLAMAZ !..
YEĞENİM POLLY BU !.. NE VAKİT GELDİN SEN ? BİLSEN NE KADAR SEVİNDİM...
TANRIM !.. BENİ BİRİYLE KARIŞTIRDI !.. NE YAPACAĞIM ŞİMDİ ??
HUCK, O ANDA BAŞKA BİRİNİ KARŞILAMAZDI.. UYMAK ZORUNDA KALDI...
AH, KIZIM !.. İNSAN BURALARDA KİMSEYE GÜVENEMEZ.. BU YÜZDEN BU SOPAYI TAŞIYORUM.. NEYSE, YEĞENİM JOE GEÇ KALMAZ.. HADİ, GEL EVE GİRELİM..
EVET, HEMEN TEYZE !..
VAY BAŞIMA GELENLER !.. MİYOP BİR KADINDAN BAŞKASINI BULAMAZ MIYDIM ??
NE KADAR DA BÜYÜMÜŞSÜN, POLLY.. HADİ ANLAT, NİNEN NASIL ??
SEYY !.. İYİDİR TEYZE...
ACABA JOE DEDİĞİ DE ONUN KADAR MIYOP MU ??
VAY CANINA !.. HUCK NEDEN BU KADAR GECİKTİ ??
BU ARA, EVİN YAKINLARINDA
DOĞRUSU HAYATIMDA BUNUN KADAR HEYECANLI BİR ŞEY OKUMAMIŞTIM !

NE ÇAĞLAR VE NE KİŞİLER! KAPULET'LER VE MONTEGÜ'LER... ARTIK BÖYLE İNSANLAR KALMADI...
ROMEO VE JULET
DRAMA
HAYIR!.. DÜŞ GÖRMÜYORUM!.. GÖRMÜYORUM!..
GERÇEK VE CANLI BİR KAPULET!..
AAA!
İMDAAT! İMDAAAT!
KAÇMA!.. DUR ŞÖVALYE... DUUR!
BİR DAKİKA, POLLY!.. BİR SES DUYDUN MU? BİRİ TEHLİKEDE!..
BAKAYIM!
SEN BENİ BURADA BEKLE, TEYZE...
TİM!
ÇABUK KAÇALIM, HUCK!.. KAÇALIM!..
OLAMAZ!
JULYET'İN TA KENDİSİ İLE KAÇAN BİR KAPULET!..

SANA SÖYLEMİŞTİM, HUCK.. BU İŞ HİÇ HOŞUNA GİTMİYOR?..
AH, SEN MİSİN JOE? POLLY'Yİ GÖRMEDİN Mİ?
HANGİ POLLY, EDWİGE TEYZE?.. BEN ARTIK BU KADAR SALAK YEMİYECEĞİM.. NE OLURSA, MİDEME, BAŞIMA VURUYOR...
OFF!.. HAKLISIN JİM!.. NASIL OLACAK BİLMİYORUM AMA, BİR AN ÖNCE BU GİYSİLERDEN KURTULMALIYIZ!..
NASIL?
BİR YERDE İŞ ARAYIP, KARŞILIĞINI GİYSİ OLARAK İSTEYECEĞİZ.. OLDU MU?
HEM DE NASIL AMA BİZİ BU KILIKLA KİM İŞE ALIR?..
JİM KIŞKIRTILMAKTA HAKSIZ DEĞİLDİ.. ÇÜNKÜ AYNI GÜN...
BAKIN BAYIM... SİZ BU ÇİFTLİĞİN KAHYASI OLMALISINIZ.. ÖYLE DEĞİL Mİ? BİZ İŞ ARIYORUZ..
TŞ... İŞ Mİ DEDİN KIZIM?..
HA, HA, HA!.. HAYATIMDA BÖYLESİNİ GÖRMEMİŞTİM.. İŞ ARAYAN NAZİK BİR KIZ!.. HA, HA, HA!..
YETER!.. BEN GENÇ KIZ FALAN DEĞİLİM.. SENİN GİBİ BİR ERKEĞİM BEN!
HOŞUMA GİTMEDİ BU HUCK!.. GİTMEDİ!..
BAK... BAK NASIL ÇALIŞABİLİRİM.. SENCE BİR KIZ BUNU YAPABİLİR Mİ?
VAY!..
UZATMAYALIM, ÇEŞİTLİ NEDENLERDEN DOLAYI JİM'E VE BANA HİÇ UYMAYAN BU KILIĞA GİRMİŞ BULUNDUK.. ŞİMDİ BİRER GİYSİ KARŞILIĞINDA İSTEDİĞİN İŞTE ÇALIŞIRIZ..
VE BÖYLECE BİRKAÇ SAAT SONRA...
OF, SONUNDA OLDU, UFAKLIK!.. AMA CANIM ÇIKTI!..
BİLİYOR MUSUN? BUNCA SERÜVENDEN SONRA HEM BAYAN DOUGLAS'I, HEM AMCAMI İYİCE UNUTMUŞUM.. UMARIM KASABADAN AYRILMIŞTIR, JİM...
AYRILMIŞSA ORAYA DÖNEBİLİRSİN.. AMA UNUTMA, HERKES SENİ ÖLDÜ BİLİYOR, HUCK!..

BUNU HİÇ UNUTMA, HUCK! KASABADA HERKES SENİ ÖLDÜ BİLİYOR!
HAKLISIN, AMA SEN DE DİKKAT ETMELİSİN, JİM... ESKİ EFENDİLERİN YENİDEN KÖLE OLMAN İÇİN SENİ ARIYORLAR!
HUCK FINN SÖZLERİNİ BİTİRMİŞTİ Kİ...
BURANIN KAHYASI, SEN MİSİN? GÜNLERDEN BERİ BİR ZENCİ ÇOCUĞUNU ARIYORUM.. GÖRDÜN MÜ ACABA?
KASABADA ARADIM, BULAMADIM.. ÖĞRENEBİLDİĞİM KADARIYLA BURALARA DOĞRU KAÇMIŞ!
TANRIM! YENİ ORLEANS'TAKİ EFENDİM BU, HUCK!.. YANDIM!..
NEE?
ÇABUK, KAÇ! KAÇ JİM!..
İŞTE, ORADA! BU KEZ KAÇAMAYACAK!
NE YAZIK Kİ ADAM YANILMIYORDU, ÇÜNKÜ BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
BENİMLE GENE ALAY ETMEK İSTİYORSUN, HA? BU KEZ ARTIK HİÇ ANLAYIŞ BEKLEME!..
AAH! HAYIR! N'OLUR BIRAKIN BENİ!..
ZAVALLI JİM! ONUN İÇİN PEK BİR ŞEY YAPAMAM...
HUCK, BİRDEN ARKASINDA BİR SES DUYDU.. ÇOK İYİ BİLDİĞİ BİR SESTİ BU...
YANILIYORSUN, HUCK FİNN! BEN DE OLURSAM YAPABİLİRSİN...

TOM!.. TOM SAWYER!..
ŞŞŞT!.. BAĞIRMA UFAKLIK!..
JİM'İN ESKİ EFENDİSİ OLAN BU ADAMI KASABAYA GELDİĞİ GÜNDEN BERİ İZLİYORUM.. SENİ GÖRÜNCE BİR İYİ ŞAŞIRDIM!.. DOĞRUSU BEN DE, HERKES GİBİ SENİN ÖLDÜĞÜNÜ SANMIŞTIM!..
ÖYLE Mİ?.. ŞİMDİ ANLADIN.. KASABADAN NE HABER?.. AMCAM GİTTİ Mİ?
ZAVALLI BAYAN DOUGLAS RUHUN İÇİN ÜÇ TÖREN YAPTIRDI.. PARANI ÇALMAK İSTEYEN AMCAN İSE ORTADAN KAYBOLDU.. KİMSE NEREYE GİTTİĞİNİ BİLMİYOR...
BU ARA...
HOŞÇA KALIN!.. BU ÇOCUK AİLEMİN MALI, ALIYORUM...
ÜZÜLDÜM, JİM... İYİ ŞANSLAR!..
DİKKAT!.. ADAM BİZİ GÖRMESİN... DUYDUĞUMA GÖRE AKRABALARI YAKIN BİR ÇİFTLİKTE OTURUYOR. JİM'İ YENİ ORLEANS'A GÖTÜRMEDEN, HERHALDE ONLARA UĞRAR!..
PLANIMA GÖRE, ADAM KENTE GÖTÜRMEDEN JİM'İ KURTARMALIYIZ.. KASABAYA KAÇIRABİLİRSEK ARAMIZDA ANLAŞIP ÖZGÜRLÜĞÜNÜ SATIN ALIRIZ...
HARİKA, TOM!.. BANA GÜVEN...
TOM HAKLIYDI... JİM'İN EFENDİSİ ONU YAKIN BİR ÇİFTLİĞE GÖTÜRDÜ VE...
VAY, AMCAOĞLUM HUNTER!.. NE İŞİN VAR BURADA?..
SELAM BİLLY.. BU GECE BURADA KALABİLİR MİYİM?.. RAHATSIZ ETMEM.. YARIN YENİ ORLEANS ARABASINA BİNECEĞİM...
BU SERSERİYE GÖZ KULAK OL!.. ONU BULUNCAYA KADAR AKLA KARAYI SEÇTİM!..
ANLADIM.. KÖLELERİNDEN BİRİ OLMALI... KAYGILANMA, HİÇ BİR YERE KAÇAMAZ...
VE GECE VAKTİ...
YAKLAŞALIM.. ONU BİR YERE KAPATMIŞ OLACAKLAR AMA İŞARETİMİZİ DUYABİLİR!..
HMM!.. ONU KURTARMAK ZOR OLACAK!..
TOM, ÇETESİNİN ÜNLÜ İŞARETİNİ VERDİ...
¡MIAU...! ¡MIAUUUU...!

HUCK FİNN! HUCK FİNN BU! YÜZDE YÜZ!
VE TOM SAWYER'İN TA KENDİSİ!
SSST! BAĞIRMA SERSEM! HADİ, ATLA...
NE?! BU YÜKSEKLİKTEN ATLAMAK MI?! KOR.. KORKUYORUM!
HAKLI! ŞURAYA BAK! AKLIMA BİR ŞEY GELDİ, HUCK!
NE YAPIYORSUN, ANLAMADIM?
OKUDUĞUM TÜM KAÇIŞ ÖYKÜLERİNDE ÇARŞAFTAN YAPILAN İPLER KULLANIRLARDI.. JİM DE BUNU YAPACAK!
BİR DAKİKA! YUKARDA BİR AYAK SESİ DUYDUNUZ MU?
BELKİ!
EMİLY, YUKARIYA ÇIKIP BAK! O ÇOCUK NELER YAPIYOR?
OLUR, BAYAN!
ÇABUK HUCK! GELEN VAR...
OFF! BU EVDE İNSAN HİÇ RAHAT OLAMIYOR!
AMAN TANRIM, ÇARŞAFLAR! ÇARŞAFLAR NEREDE?
AYIYI ÖLDÜRMEDEN POSTUNU SATTIK, TOM!

BAYAN... ÇARŞAFLAR... DIŞARIYA SERDİĞİM ÇARŞAFLAR...
ÇABUK... BİR TEK SANİYE YİTİRMEDEN...
ÇARŞAFLAR KAYBOLDU, BAYAN...
HAYIR, OLAMAZ EMİLY... DIŞARDA HİÇ RÜZGAR YOK Kİ? GİDİP BEN DE BAKAYIM...
İNANIN, SERDİM...
SEN ÖYLE SÖYLÜYORSUN AMA... NE? HAYIR...
KAÇIYOR... KÜÇÜK ZENCİ KAÇIYOR...
DUYDUN MU? KÖLEM...
HADİ, ÇABUK...
TUTUN... KAÇTILAR... TUTUN... YARDIM ETTİLER... İKİ KİŞİYDİLER...
BİZE YETİŞMEDEN NEHİRE VARMALIYIZ...

ORADAN... ORADAN KAÇTILAR!..
NEHİRE!.. ÇABUK NEHİRE!..
NEHİRE AMA SANDALIMIZ YOK Kİ, TOM!..
VAY BAŞIMA GELENLER!
NE Kİ, TOM SAWYER'İN PLANINDA SANDAL DİYE BİR ŞEY YOKTU...
TYİ... OFF!.. ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?
SUDA GİZLENECEĞİZ...
HAYIR! SUYA GİRMEM DE KÖLE OLURUM!..
SÖYLEDİKLERİMİ YAPACAKSIN, JİM... HAYDİ, BU KAMIŞLARDAN BİRİNİ ALIN...
SİZ DE BENİM GİBİ YAPIN.. SOLUK ALABİLMEK İÇİN KAMIŞI YUKARIYA KALDIRIN.. BUNU DA BİR YERDE OKUMUŞTUM.. BAŞKA ÇAREMİZ YOK!..
ÇABUK OL, HUCK!..
HAYIR!.. SUDA HASTALANIRIM BEN!..
ORDALAR NEHİRDE!.. SESLERİNİ DUYUYOR MUSUN, HUNTER?
ÇABUK, TUTALIM!..
AMA BİR-KAÇ SANİYE SONRA..
ANLIYAMADIM!..
UZAĞA GİDEMEZLER!.. YERİN DİBİNE BATMADILAR YA?
KUŞKUSUZ O YANA DOĞRU KAÇMIŞ OLACAKLAR... HADİ!..

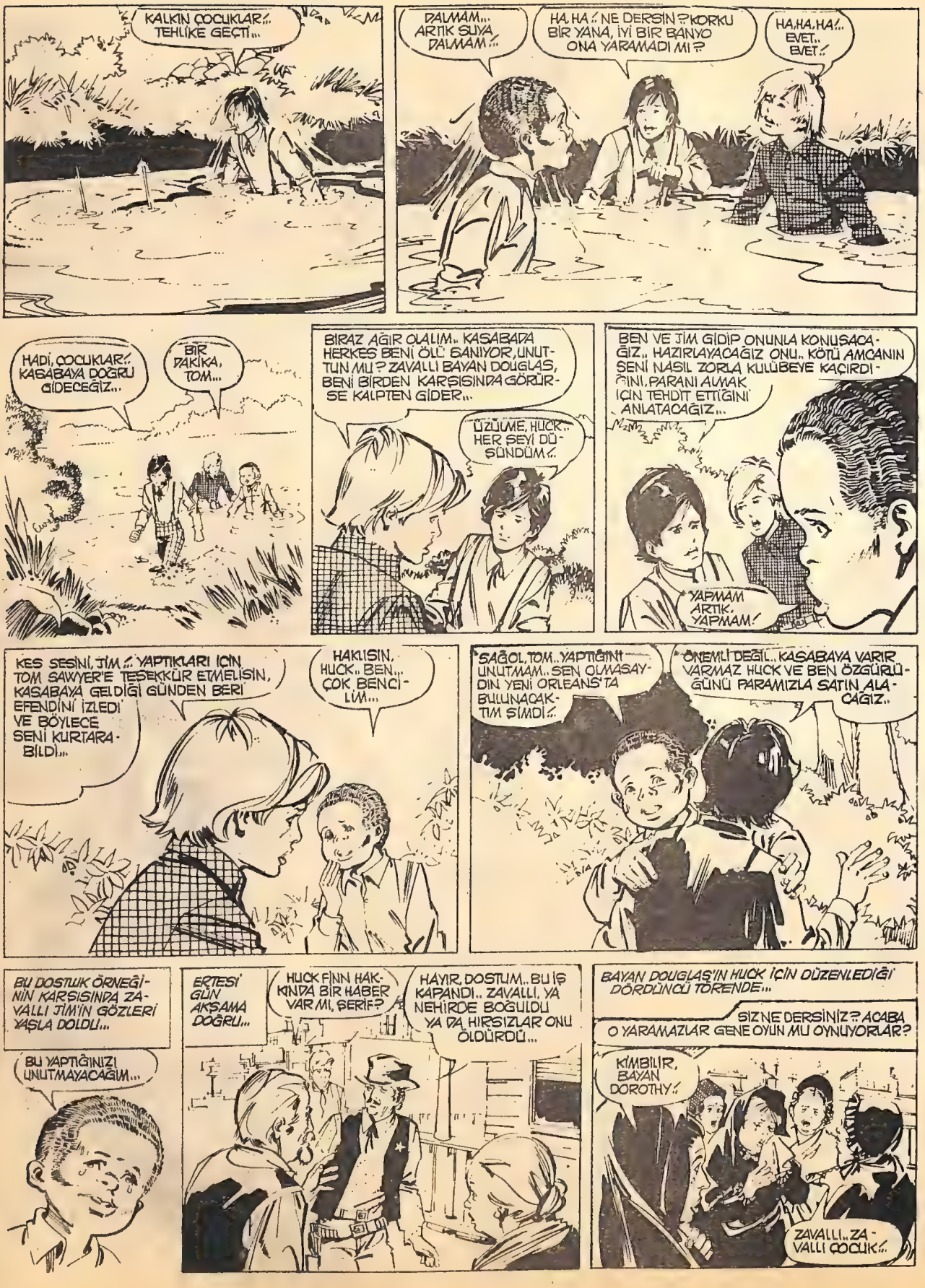
KALKIN ÇOCUKLAR!.. TEHLİKE GEÇTİ..
DALMAM... ARTIK SUYA DALMAM!..
HA, HA!.. NE DERSİN? KORKU BİR YANA, İYİ BİR BANYO ONA YARAMADI MI?
HA, HA, HA!.. EVET.. EVET!..
HADİ, ÇOCUKLAR!.. KASABAYA DOĞRU GİDECEĞİZ..
BİR DAKİKA, TOM...
BİRAZ AĞIR OLALIM.. KASABADA HERKES BENİ ÖLÜ SANIYOR, UNUTTUN MU? ZAVALLI BAYAN DOUGLAS, BENİ BİRDEN KARŞISINDA GÖRÜRSE KALPTEN GİDER..
ÜZÜME, HUCK... HER ŞEYİ DÜŞÜNDÜM!..
BEN VE JİM GİDİP ONUNLA KONUŞACAĞIZ.. HAZIRLAYACAĞIZ ONU.. KÖTÜ AMCANIN SENİ NASIL ZORLA KULÜBEYE KAÇIRDIĞINI, PARANI ALMAK İÇİN TEHDİT ETTİĞİNİ ANLATACAĞIZ...
YAPMAM ARTIK, YAPMAM!
KES SESİNİ, JİM!.. YAPTIKLARI İÇİN TOM SAWYER'E TEŞEKKÜR ETMELİSİN, KASABAYA GELDİĞİ GÜNDEN BERİ EFENDİNİ İZLEDİ VE BÖYLECE SENİ KURTARABİLDİ...
HAKLISIN, HUCK.. BEN... ÇOK BENCİLİM...
SAĞOL, TOM.. YAPTIĞINI UNUTMAM.. SEN OLMASAYDIN YENİ ORLEANS'TA BULUNACAKTIM ŞİMDİ!..
ÖNEMLİ DEĞİL.. KASABAYA VARIR VARMAZ HUCK VE BEN ÖZGÜRLÜĞÜNÜ PARAMIZLA SATIN ALACAĞIZ..
BU DOSTLUK ÖRNEĞİNİN KARŞISINDA ZAVALLI JİM'İN GÖZLERİ YAŞLA DOLDU...
BU YAPTIĞINIZI UNUTMAYACAĞIM...
ERTESİ GÜN AKŞAMA DOĞRU...
HUCK FİNN HAKKINDA BİR HABER VAR MI, ŞERİF?
HAYIR, DOSTUM.. BU İŞ KAPANDI.. ZAVALLI, YA NEHİRDE BOĞULDU YA DA HIRSIZLAR ONU ÖLDÜRDÜ...
BAYAN DOUGLAS'IN HUCK İÇİN DÜZENLEDİĞİ DÖRDÜNCÜ TÖRENDE...
SİZ NE DERSİNİZ? ACABA O YARAMAZLAR GENE OYUN MU OYNUYORLAR?
KİMBİLİR, BAYAN DOROTHY!..
ZAVALLI.. ZAVALLI ÇOCUK!..

EVET ÇOCUKLAR, VAKİT GELDİ... HUCK, SEN SAMANLARA GİZLEN.. BEN JİM'LE ORTALIĞI YATIŞTIRACAĞIM...
GEÇ KALMAYIN, TOM... BAYAN DOUGLAS'I KUCAKLAMAK İSTİYORUM...

OLAMAZ!

O!.. İŞTE O!..

İMDAAAT!..
NE OLDU BUNA?

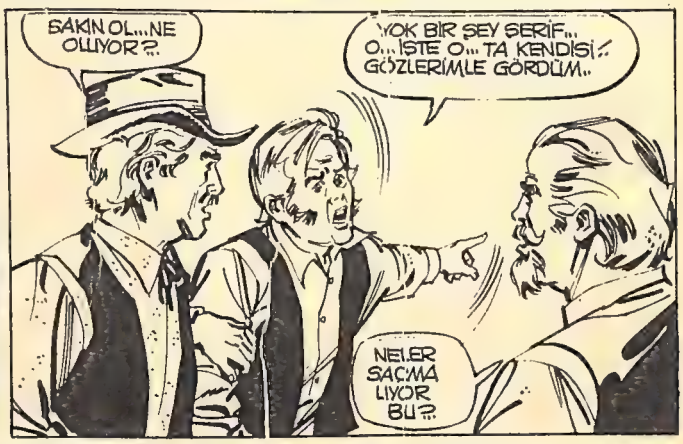
SAKIN OL... NE OLUYOR?..
YOK BİR ŞEY ŞERİF... O... İŞTE O... TA KENDİSİ! GÖZLERİMLE GÖRDÜM..
NELER SAÇMALIYOR BU?..

HUCK FİNN... DÖNDÜ ŞERİF... AAAAH!..
HUCK FİNN Mİ?..

DUYDUNUZ MU?.. BİR ŞEYLER OLUYOR!..

ANLIYAMADIM!.. ACAYİP BİR DURUM.. GEL DOSTUM!..
İMDAAT!

BOŞUNA GİZLENME HUCK.. YANILMIYORSAM ŞERİF BURAYA GELİYOR!..

TAM BİR SÜRPRİZLER BAŞLADI...
HUCK FİNN!.. NE DEMEK BU, OĞUL?..
ANLATACAĞIM ŞERİF... ANLATACAĞIM...

ZAVALLI BAYAN DOUGLAS... ÜZÜNTÜSÜNE NE DERSİNİZ, BAYAN PATTİBUTH?

OLAĞANDIR BAYAN, DOROTHY OĞLU GİBİ SEVERDİ...

AAAAH!..

EVET OĞUL.. ŞİMDİ BAYAN DOUGLAS'A NASIL HABER VERECEĞİZ?

HABER VERMEK GEREKSİZDİ.. ÇÜNKÜ İYİ KALPLI KADIN "HAYALET"İ GÖRÜR GÖRMEZ...

HUCK!.. OĞLUM!..

ÇOCUĞU ÖYLESİNE SEVİYORDU Kİ, YAPABİLECEĞİ TEK ŞEY...

BAYAN DOUGLAS!..

TANRIM!.. HERŞEYE RAĞMEN YAŞADIĞINI BİLİYORDUM, HUCK!.. ŞÜKÜRLER OLSUN...

TOM SAWYER, TÜM BİLDİĞİMİZ OLAYLARI, HUCK FINN'İ AMCASININ KAÇIRDIĞI GÜNDEN BAŞLAMAK ÜZERE, ŞERİFE ANLATTI... VE ERTESİ GÜN...

HAYDUTLARIN ÇALDIĞI MALLARI BULDUĞUMUZDA BİZE VERİLEN ÖDÜLÜ HUCK VE BEN, JİM'İN ÖZGÜRLÜĞÜNÜ...

...SATIN ALMAK İÇİN KULLANMAK İSTİYORUM, ŞERİF...

DAVRANIŞINIZLA ÖVÜNEBİLİRSİNİZ ÇOCUKLAR!.. JİM ARTIK HİÇ BİR ZAMAN KÖLE OLMAYACAK...

SÖYLESENİZE BAYAN PATTİBUTH, HAYALET Mİ BU?.. ANLAYAMADIM...

BİLMİYORUM, BAYAN DOROTHY.

SON

adnan özyalçıner
ANITLAR VE ÖYKÜLERİ

BEYAZIT YANGIN KULESİ

İstanbul'un iki ünlü kulesinden biri de Beyazıt Kulesi'dir. Beyazıt Kulesi İstanbul'da Beyazıt'ta İstanbul Üniversitesi'nin bahçesindedir.

Şehirde çıkan yangınların izlenip haber verilmesi için yangın kulesi olarak yapıldı.

Yeniçeri Ocağı'nda yangın söndürme işiyle uğraşan bir tulumbacılar bölüğü kurulunca eski Ağakapısı'nın bahçesine yangın köşkü denilen tahtadan bir kule yapıldı. Bu ilk kule şimdiki yerine yapılmamıştı. Caddeye daha yakın bir yerdeydi. Buradan şehir gözetlenirdi. Yangın başlangıcı görülen yerlere hemen tulumbacılar koşturulurdu. Kuleden yangını gözleyenlere "köşklü" denirdi. Bu köşklü deyimi, uzun süre, tulumbacıların önünden koşup yangının nerede olduğunu haber verenler için kullanılmıştır.

Birçok kez yanan bu tahta kule, her seferinde yeniden yaptırıldı.

En son, II. Mahmut döneminde padişahın buyruğu ile yıktırıldı. Bugünkü yerine tahtadan yeni bir kule yapıldı. Ama daha yapım bitmeden bir ayaklanma sonucu yakıldı.

Yerine, 1828 yılında Ağa Hüseyin Paşa tarafından yine padişahın buyruğu ile aynı yere bugünkü mermer kule yaptırıldı. 1849'da dört yöne açılan yuvarlak pencereli taştan yapılmış bir terasla parmaklıklı üç kat eklendi kuleye. 1889'da en üste demirden bir bayrak direği dikilerek kule, bugünkü görünümünü kazandı.

Beyazıt Yangın Kulesi'nin boyu 85 metredir. Kuleye 180 basamaklı merdivenle çıkılır. Kulenin katlarına aşağıdan yukarı doğru şu adlr verilmiştir : Nöbet Katı, İşaret Katı, Sepet Katı, Sancak Katı.

Bugün de yangın kulesi olarak kullanılan Beyazıt Kulesi, ayrıca, tepesinde yakılan değişik renkli ışıklarla ertesi günkü hava durumunu bildirir.

Kuleden sürekli olarak yangın izleyen gözlemciler, eskiden durumu şöyle haber verirlerdi. Nöbetçi olan gözlemci, bir yangın belirtisinde kule ağasına seslenirdi.

— Ağa bir çocuğun oldu.

— Kız, mı, oğlan mı ?

Kız, Üsküdar, Galata, Boğaziçi dolayları demekti. Oğlansa İstanbul dolaylarını gösterirdi. Kuleye buna göre işaret takılırdı. İstanbul dolayları için kulenin iki yanına da, gündüzleri, birer bayrak ya a sepet asılır, geceleri fener yakılırdı. Öteki yerler içinse yine kulenin iki yanına, gündüzleri, ikişer bayrak ya da sepet, geceleri de fener konurdu. Bu işaretleri gören topçular, haber topunu patlatırdı. İşaretler, yangın sönene kadar yerinde bırakılırdı.

Bugünkü kuleyi yaptırtan II. Mahmut, yenilikçi bir padişahtı. Başa geçer geçmez, eski sarayı, Asker Kapısı (Askeri Daire) yaptı. Yeniçeri Ocağı da kaldırıldığı için padişah, onların kullandığı yangın kulesini istemedi. Onun yıkılmasını, yerine yenisinin yapılmasını buyurdu.

— Onların askerliklerinden hayır gelmediği gibi binalarından da hayır gelmez, diyordu padişah.

II. Mahmut, Yeniçeri Ocağı yerine kurdurduğu düzenli bir askeri güç olan "Asakiri Mansure"ye güveniyordu.

Padişahın buyruğu. hemen yerine getirilerek bugünkü kulenin bulunduğu yere tahtadan bir yangın köşkünün yapımına girişildi. O zamanlar, orda, Bizanslılardan kalma Tedradysion adı verilen dört köşe bir taş anıt bulunuyordu. İşte yangın köşkü onun üstüne yapıldı.

Kule, yapıladursun, o sırada Asakiri Mansure'nin arasına sızmış kimi eski yeniçeriler, intikam peşindeydiler. İntikamcıların amacı, önce yeni yapılan yangın köşkünü yakmaktı. Yangın dolayısiyle yeni askeri gücün başı olan Serasker ve öteki ileri gelen subaylar oraya gelecekti. İntikamcılar da onları böylece tuzağa düşürüp öldürecekti.

Kule'nin yapımı yeni bitmişti. Çevresinde ve içinde kalan tahta parçaları, yongalar, talaşlar daha temizlenmemişti. Öç almaı kafalarına koyan eski yeniçeriler, talaşları kolayca tutuşturup kuleyi ateşe verdiler. Ama eski yeniçeriler tarafından öldürüleceklerini önceden haber alan sumaylar, önlemlerini almışlardı. Kapılar, askerlerce tutuldu. Böylece intikamcıların çoğu yakalanarak cezalandırıldı.

Tahta kule, kullanılamadan yanmıştı ama kısa bir süre sonra onun yerine yapılan taştan yangın kulesi, günümüze kadar görevini yaptı.

NANiiK...

Günaydın dostlarım... Günaydın arkadaşlarım... Günaydın çocuklar... Ben Erol Günaydın. Öykülerle, oyuncaklarla, bildiğim oyunlarla, başımdan geçen, sizleri de eğlendirip güldürecek tüm anılarımla yeni taşındım bu sayfaya. Bu sayfa benim sokağım artık. Sizlerin kocaman bir mahallesi olan "Milliyet Çocuk Dergisi"nin bu sokağında oturmak, bu sokağının yeni kiracısı olmak çok mutlulandırdı beni. Çünkü her sayının sabahı sizlerle buluşup oynayacağım. Artık benim de yepyeni bir sürü arkadaşım olacak. Öylesine sevinçliyim ki!..

Yalnız, söz aramızda, bir şey söyleyeyim mi... Beni görünce sakın şaşırmayın. Çünkü ben sakallı, yaşlı başlı, kırk dört yaşında bir arkadaşınızım. Oynamam demeyin, matrak da geçmeyin benimle. Çünkü elimde değildi büyümek. İnsan hani nasıl çişi gelince tutamaz, işte yaşını da tutamıyor. Öyle oldu. Yıllar geldi, öğüt veren dedeler gibi kulağımı çeke çeke beni büyüttü. Her yıl bir yaş ekledi sırtıma.

Neler yapmadılar bana beni yaşlandırmak için. Çocukluğumdan uzaklaştırmak için. Yağmurlarıyla ıslattılar. Kışlarıyla üşüttüler. Güneşleriyle kuruttular. Sokaklarında akşamları dolaştırdılar. Okullarda bilgilerle aklımı beslediler. Kısacası, neler neler etmediler beni çocukluğumdan alıp bu yaşa getirmek için. Ne kadar ağladım zırladımsa para etmedi. Ağlaya ağlaya bu yıllar gene de büyüttüler beni. Ama gelgelelim, ben yaşımdakilerle, kendi akranlarımla oynayamıyorum, anlaşamıyorum bir türlü. Onlar çok ciddi. Büyümeyi çok ciddiye alıyorlar. Asık yüzlü olmayı, hep işten güçten, çıkarlardan kazançlardan konuşmayı seviyorlar. Dondurmayı, pastayı, kurabiye yemeyi değil, para kazanmayı seviyorlar. Hep yorgunlar. Hep düşünceliler.

Bir kusur işleseler, suçu bizlere, çocuklara yükleyip özür diliyorlar. "Bir çocukluk ettim, özür dilerim," gibi sözler ediyorlar. Sanki çocukluk bir suç, bir kusur...

Sahi, yalnız özür dilerken değil, azarlarken de aynı sözü söylüyorlar. "Bana bak, çocukluk etme, aaaa, bak..." gibilerden azarlıyorlar. Ben öyle çok bu sözü işitiyorum ki, "Demek ki büyüyemedim," diyorum.

Kendi akranlarımla, yaşıtlarımla hiç anlaşamıyorum. Ben sizlerle oynamak istiyorum. Biz çocukların aklı erdiği şeylere büyüklerin aklı ermez... Hem onların kusurlarını, ayıplarını söylemek biz çocuklara düşmez. Biz saygılar sevgiler doluyuz. Kötülükler bizlerden çok uzaktalar. Kötülükler büyüklerin tutkularında... Amaaan... Çok çene çaldım bugün. Şimdilik hoşça kalın. Yapacak işleriniz vardır. Belki de annenize, babanıza yardım etmeniz gerekiyordur. Gelecek sayfa sabahında buluşmak üzere mutluluklar, iyi günler, başarılar dilerim sizlere... Büyümesini bilmeyen tüm büyüklere, tüm "ben büyüğüm" diyenlere, övünenlere, kasılanlara kocamaaan bir naniiik...

Yandaki gibi...

Arkadaşlar, tatlı yaramazlıklarınızı bana yazıp anlatın. Korkmayın, kimseye söylemem. Yalnız, öteki arkadaşlarımız okusun diye burada yazarım.

Unutma yazmayı bana
Gücenirim sonra sana.

EROL GÜNAYDIN

her hafta bir konuk

MENGÜ ERTEL

Sevgili küçükler, ben bu kocaman sakalımla siz bağıra çağıra gönlünüzce oyun oynarken "Durun bakalım ben size konuk geldim" diye aranıza girip oturuversem, pek hoşlanmasınız biliyorum. Biz büyükler kendimizinde eskiden çocuk olduğumuzu unutur, konukların anlattığı Havaları, suları uslu uslu dinlemenizi isteriz. Onun için, bu adamda kim diye merak ederek okuyorsanız ilginize teşükker ederim derginiz yöneticilerinin çağrılısı olduğum için geldim buraya, onlara da teşekkürler.

Benimde bir oğlum var, şimdi 13 yaşında ve Milliyet çocuk dergisini gazetecinin elinden kapıp bir oturuşta bitiriyor. O daha altı yedi yaşlarında iken televizyonda biraz heyecanlı bir film seyrediyorduk korktuğunu sezdim. "Bak Muratcığım dedim seninle bu filimlerin nasıl çevrildiğini, gerçekde bu insanların yaralanıp ölmediğini, defalarca konuştuk, seni filim çevrilen stüdyolara götürdüm, filmin nasıl çekildiğini de biliyorsun, niye korkuyorsun?" "Ben biliyorum biliyorum ama baba, sen benim çocuk olduğumu bilmiyorsun" dedi. Bizim evimizde pekçok kalem, boya, fırça ve kâğıt var çünkü ben Grafikçiyim oğlum onları severek kullanıyor, bir sürü resimler, resimli romanlar yapıyor. Hangi Mesleği seçeceğini bilmiyorum. Ama resim yapmayı iş edinirse onu engellemem. Oysa benim çocuk olduğum yıllarda resim yapmak bir iş değil, eğlence sayılıyordu. Kimse çocuğunun resim veya başka bir sanat dalıyla yaşamını sürdürebileceğine inanmazdı. Anneme Akademiye gitmek istediğimi söylediğimde kendisi de resim yapmaktan çok hoşlanan anam, beni engellemediği için, eşden dosttan azar işitti. 1949 yılında Akademinin lise bölümüne girdim. Babamı kaybedeli 3–4 yıl olmuştu. Parasal olanaklarımız çok sınırlı idi. Öğrenciliğim boyunca Basımevinde çıraklık, dekor boyacılığı, filmlerde oyunculuk, tiyatrolarda dekor yardımcılığı, nakliye şirketinde kontrolluk gibi birbiri ile ilgisi olmayan bir sürü işde çalıştım. Resim yapmayı, şiir ve öykü yazmayı çok seviyordum, çok çok kitap okuyor, sinema ve tiyatroya gidiyordum, amacım sinema rejisörü olmaktı (yinede isterim ya) yedek subaylığımdan sonra hepimizin çok iyi tanıdığı Mıstık'la birlikte reklamcılığa başladık. O bıraktı ben sürdürdüm. En büyük tutkum afiş yapmaktı. Öğrenciliğim sırasında Türk tiyatrosunun babası Muhsin Ertuğrul'un yanında da çalışmıştım, beni birgün çağırdı ve İstanbul Şehir Tiyatrosu için afişler yapmamı istedi. O gün, bugün afiş yapıyorum. Opera ve tiyatrolar için pekçok afişler yaptım. Daha sonra yurt dışından çağrılar aldım. Sergim Batı Almanya, Polonya, Belçika, Hollanda ve Çekoslovakyanın birçok kentlerinde açıldı, bende gittim konuk olarak Haldun Taner'in "Keşanlı Ali" oyunu Çekoslovakya devlet tiyatrosu tarafından oynanınca bende dekorlarını hazırladım. Fransada Uluslararası bir yarışmada jüri özel ödülünü, Paristeki bir başka yarışmada da büyük ödülü kazandım. Afişlerim birçok Avrupa dergi ve kitaplarında yayımlandı. Afiş ve resim yapmayı çok seviyorum. Bundan sonra da çalışmalarımı sürdüreceğim. Çünkü bu da bir iş. Hem de Mühendislik, Bakkallık, Tiyatroculuk, Ayakkabıcılık, Doktorluk, Yazarlık, Avukatlık veya bütün işler gibi saygınlık duyulması gereken bir iş. Benim konukluğum bu kadar, hepiniz hoşca kalın çocuklar. Size iyi oyunlar, mutluluklar ve büyüyünce severek yapacağınız güzel işler dilerim.

TEST

CEVAPLAR 64. SAYFADADIR

BEN KİMİM

Almanım. 1483 de doğdum. Erfurt Üniversitesi'nde teoloji öğrenimi yaptım. 22 yaşında profesörlüğe hak kazandım. Daha sonra papaz oldum. 16. yüzyılda Avrupa'da Hristiyanlık dininin yozlaşmasını görerek kilisenin parayla günah affetme yetkisine karşı çıktım. Bu hareketim protestan mezhebinin doğmasına neden oldu. 1546 yılında öldüm.

3 YANLIŞ

Aşağıda iki kısa yazı sunuyoruz. Her birinde üç yanlış var. Neler olduklarını bakalım kolayca bulabilecek misiniz ?

1

Barometre iki çeşittir: (a) Sulu barometre, (b) Madeni barometre. Barometreler, hava durumunun incelenmesinde, sıcaklığının ölçülmesinde ve hava gözlemlerinde kullanılır. Sıcak hava, soğuk havadan daha ağır olduğu için onu iter, yerini alır. Bu çeşit hava değişiklikleri barometrede görülür. Barometre, basıncın düştüğünü gösteriyorsa, fırtına çıkacak demektir, Basınç yükseliyorsa havanın açacağı anlaşılır. Barometre, sadece hava gözlemleri yapılan yerlerde değil, evlerde de kullanılan bir araçtır.

2

Kongo, Afrika'nın batısında yer almış küçük bir devlettir. Krallıkla yönetilir. Yüzölçümü 342 kilometre karedir. Nüfusu ise, bir milyonun biraz üstündedir. Başkenti Brazzaville'dir. Öteki önemli kentleri arasında Pointe-Noire, Jacob ve Loubomo sayılabilir. Sert bir kara iklimine sahip olan Kongo'da yazlar kurak ve sıcak, kışlar soğuk ve karlı geçer. Devletin başlıca ürünleri şeker kamışı ve patatestir. Kongo'da hiç orman hayvanı yoktur. Ülkede sadece kümes hayvanları bulunur.

DAĞARCIK Hangisi doğru?

1. Yüksek bir sesin yetişebileceği kadar uzaklık.
   (a) Seslenim (b) Çağrım
   (c) Çarışım (d) Ara

2. Eski kılıkta çapraz düğmeli, ipek ya da sırma işlemeli bir çeşit kısa yelek.
   (a) Hırka (b) Kaytan
   (c) Camadan (d) Sako

3. Ateş üzerine tencere gibi bir kap oturtmaya yarayan çember ya da üçgen biçiminde, üç ayaklı demir destek.
   (a) Korunak (b) Sacayak
   (c) Ocaktaşı (d) Oturum

4. Türlü ereklerle kullanılan ve bu arada odaların biteviye havalandırılması için açılmış deliklere takılan kanatlı alet.
   (a) Soğutucu (b) Temezleyici
   (c) Çark (d) Fırıldak

5. Vücut kemiklerinin uç uca ya da kenar kenara gelip birleştiği yer.
   (a) Kas (b) İlik
   (c) Adele (d) Eklem

6. İki ya da daha çok şeylerden bir tanesini belirtecek bir cevap istemek için kullanılan soru sıfatı.
   (a) Hangi (b) Neden
   (c) Kim (d) Nerede

7. Bey denilen bir dişi arıya uyup kovandan çıkan arı topluluğu.
   (a) Oğul (b) Sürü
   (c) Toplum (d) Kavim

8. Bayağı kesirlerde birimin kaç eşit parçaya bölünmüş olduğunu gösteren sayı.
   (a) Pay (b) Payda
   (c) Toplam (d) Eksen

9. Esas niteliklerinde ak ile kara arasındaki kadar uzaklık ve aykırılık bulunan; zıt.
   (a) Ara (b) Ters
   (c) Olumsuz (d) Karşıt

10. Marangozlukta ağaç delmek için çelikten yapılmış, ucu badem gibi bir aygıt.
    (a) İğdemir (b) Keski
    (c) Tornavida (d) Çekiç

11. Bir toplantıda bir işle ilgili olarak kabul edilsin diye ileri sürülen düşünce.
    (a) Seçenek (b) Öneri
    (c) Bilgi (d) Tasarı

12. Dizginleri koyverilmiş atın dörtnala koşması.
    (a) Rahvan (b) Ilgar
    (c) Koşum (d) Eyer

ormangiller

İsmail Gülgeç

PAUNOVİÇ (Beşiktaş)

BÜYÜK SPOR YILDIZLARININ

KİMLİK KARTI

ADI SOYADI : Savo Paunoviç
DOĞUM YERİ : Kragujevac (Yugoslavya)
DOĞUM TARİHİ : 1947
KİLOSU : 77
BOYU : 1.81
DAHA ÖNCE OYNADIĞI TAKIM: Partizan (Yugoslavya)
OTOMOBİLİ : Fiat 128
MEDENİ HALİ : Evli (Bir çocuğu var)
BEĞENDİĞİ OYUNCU : Djayiç
BEĞENDİĞİ TAKIM : Real Madrid
EN ZORLUK ÇEKTİĞİ RAKİBİ : Adaşım Paunoviç (Yugoslav)
UNUTAMADIĞI MAÇ : Atletico Madrid – Partizan
EN BÜYÜK BAŞARISI : Kızıl Yıldız - Partizan maçında attığı golle takımının şampiyonluğunu sağlaması
EN BAŞARISIZ GÜNÜ : Beşiktaş - Diyarbakırspor maçı
BEĞENDİĞİ ÜLKE : İngiltere
BEĞENDİĞİ YEMEK : Bonfile
MERAKLARI : Bayrak toplamak
NEFRET ETTİKLERİ : Yalan ve hastalanmak
BEĞENDİĞİ TV DİZİSİ : Kung - Fu
BEĞENDİĞİ ŞARKICI : Tom Jones
BEĞENDİĞİ SİNEMA YILDIZLARI : Jean Paul Belmondo - Ursula Andress
EN SADIK ARKADAŞI : Martinoviç
EN SEVİNÇLİ GÜNÜ : Evlendiği gün
BAŞARISINI KİME BORÇLU : Antrenör Draganoviç'e
MİLLİ MAÇLARI : 2 kez Yugoslav A Milli
SEVİSİ : Seyahat
PROFESYONEL MERAKI : Ayakkabılarını maçtan sonra cilalamak
FUTBOLCU OLMASAYDI NE OLURDU : Mühendis
DÜNYADA TANIŞMAK İSTEDİĞİ İNSAN : Cruyff

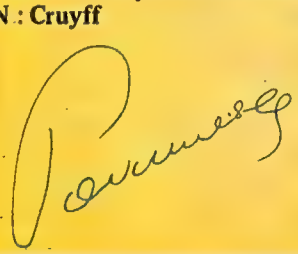

ÜNLÜ SPORCULAR

CRUYFF

Johann Cruyff. Son on yıl içinde spor dünyasında en çok sözü edilen isim. Ve futbol piyasasında Pele'den sonra en fazla değer biçilen sporcu. 28 yıl öncesine dönelim : Avrupa'nın deniz düzeyinin altındaki ülkesi Hollanda'nın başkenti Amsterdam'da yoksul bir ailenin oğlu oluyor. Johann koyuyorlar adını. Sarışın ufak tefek, zayıf bir çocuk bu. Doktorlar yaşamaz diyorlar Johann için. Oysa Johann kısa zamanda serpiliyor ve mahalle arasında topa ilgi duymaya başlıyor. Annesi Margret ise Hollanda'nın ünlü Ajax takımının forma temizleyicisi. 7–8 yaşlarında iken annesi ile birlikte Ajax kulübüne gidiyor ve antrenmanları seyrediyor. 12 yaşına gelince okula gitmek istemiyor ve Ajax'ın minikler takımına giriyor. Bir süre sonra Cruyff minikler arasında golcülüğü ile dikkati çekiyor. 15 yaşına gelince genç takıma alıyorlar. Bu arada iki yıl sonra da Hollanda genç milli takımının formasını giyiyor. Genç takımda iken sayısız transfer teklifleri alıyor. Ancak Cruyff'ın gözünde ne Ajax ne de bir başkası var. Sadece İngiltere'nin ünlü ekibi Arsenal'ı düşlüyor. Hollandalı daha doğrusu yabancı olduğu için İngiltere'de top koşturması iki yıl İskoçya'da futbol oynamasına bağlı. Bırakıyor Cruyff bu düşünceleri ve Ajax'ın A takımına geçiyor. Önce Hollanda'da daha sonra da Avrupada adını duyurmaya başlıyor. Hollanda milli takımına seçiliyor arkasından; zirveye doğru adım adım ilerliyor. 1971 yılında Cruyff'lu Ajax Wembley stadında Yunan Panathinaikos'u Avrupa şampiyon kulüpler kupası finalinde 2–0 yeniyor ve şampiyon oluyor. Arkasından iki yıl daha bu ünvan Cruyff'lu Ajax'a gidiyor. Avrupa da Ajax'dan büyüğü yoktur. Bir süre sonra antrenörü Rinus Michels ile birlikte Cruyff Barcelona'ya transfer oluyor. Daha sonra yanına takım arkadaşı Neeskens'i alıyor. Şimdi Cruyff Avrupa'nın ve dünyanın bir numaralı futbolcusu. Ama bir yıl sonra da futbolu bırakacak bir sporcu.

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

BİR DİŞ VERSENE

Okulların önü panayır yerleri gibi oldu artık. Turşucular, simitçiler, lahmacuncular, köfteciler, macuncular, tatlıcılar doldurdu kapıları. Öğle paydosuna doğru, sokağa bakan sınıflarda ders dinlemek olanaksız. Biri, "Turşudan içeeeen!" diye bağırır. Öteki "Gevreeeek!" diye. Gel de ders dinle artık. Ağzın sulanır. Karnın zil çalar. Son on dakika geçmek bilmez sınıfta.

Evden kaç kuruş gündelik verirler bilemem ama satılanların hepsinden alma olanağınız yoktur. Zaten hepsini alıp yemeye kalksanız mideniz bozulur. En iyisi birinden alıp, "Bir diş versene" yöntemiyle arkadaşlarınızın aldıklarından da birer lokma tatmaktır.

Anne, babalarınız en çok buna kızarlar. "Arkadaşlarınızın kalem, kağıdını almak, yediğinden istemek çok ayıptır, derler. İsteme alışkanlığı gerçekten hoş değil. Neden derseniz, istemenin sınırı yoktur. "Topunu versene" "Kalemini versene" "Simidinden bir diş versene"...

Edinilen alışkanlıklar büyüyünce de etkilerini sürdürebilir. Diyelim ki evinizde yemek pişireceksiniz. Yağ kalmamış. Tuz bitmiş. Sebze yok. Bakkal da kapalı. Komşunuz oturmuş yemek yiyor. Pencereden sesleniverirsiniz : "Komşucuğum! Biz bugün yemek pişiremedik. Bize de bir diş versene!"

Anneleriniz, babalarınız arkadaşlarımızdan bir şeyler istemenize kızar. Kızmakta da haklılar dedim. Yalnız soruna bir başka açıdan bakmakta yarar var. Çocuklar isteme alışkanlığıyla bir duvarı yıkıyorlar. Yalnızlık duvarını. "Kimseye bir şey verme. Kimseden de bir şey alma" öğüdüne uyan çocuk, giderek çevresinden soyutlanır. Yavaş, yavaş arkadaşlarından uzaklaşır.

Gerçekte, "Bir diş versene"lerle sıcak yaklaşımlar sağlıyor çocuk çevresiyle. İçten arkadaşlıklar kuruluyor böylece. Başkalarıyla bir şeyleri paylaşmayı öğreniyor.

Batı toplumlarında yaşıyan insanlar katı bir biçimde uygular kimseden bir şey almamak ve vermemek ilkesini. Sigara içenler birbirlerine ikram etmezler. Paranızı evde unutsanız, sokakta kimseden borç para isteyemezsiniz. İsterseniz inanmazlar size. "Acaba hırsız mı?" diye kuşkuyla bakarlar. Bizde olduğu gibi komşuluklar, hatır sorma, ziyarete gitme alışkanlıkları yoktur. Aynı apartımanda oturan yüzlerce insan selamlaşmadan gidip, gelirler. Batıda çok insan evinin dört duvarı arasında yalnız yaşar. Bizde bir yakınımız hastalansa yardımına koşulur. Hemen çorba pişirilir. İlgisiz kalamayız biz çevremizdekilere. Başkalarından bir şey aldığımız gibi veririz de.

Uzun sözün kısası : "Bir diş versene" o kadar utanılacak bir şey değil. Değil ama siz de elinizdeki simitten bir diş verip, arkadaşınızdan bir diş köfte almayın. Hadi köfte aldınız, Şam tatlısından bir diş ısırmayın. Sağlığa aykırı. Hem köfte, hem Şam tatlısı, hem de turşu suyunu bir arada içmek hoş olmasa gerek.

Haftaya buluşmak üzere hoşça kalın.

LARRY YUMA

DAĞLARIN KRALI

ÖZET : Larry Yuma ve arkadaşı Joe Cocorita haydut El Gato'nun saklandığı yere giderler, kimliklerini gizlemek için,isimlerini değiştirirler.

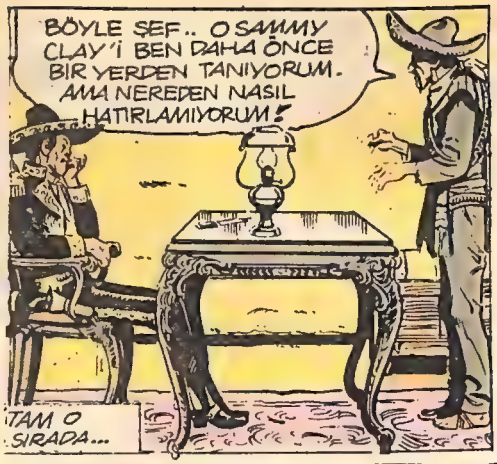

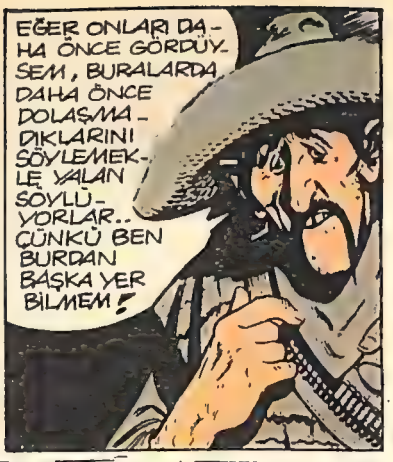

JERONİMO ŞARAP GETİR! BİZİ ŞARAPSIZ BIRAKMA DEMEDİM Mİ?
EL GATO BUNU SARHOŞ ETMEK İSTİYOR BU AVANAK DA YİYOR BUNUMARAYI!...
YEDİNCİ BARDAKTAN SONRA
HIK.. PLANIMIZ BAŞARİİLE UYGULANIYOR. HIK...
AH!
NOOOLUYOR BE AHBAP NASIRMI NE DİYE EZİYORSUN?
ARTIK YETER SAMMY. SARHOŞ OLDUN İYİCE!...
HAYDİ BAKALIM DOĞRU YATAĞA!
NE ACELEN VAR SLADE? HİÇ SARHOŞ ADAM GÖRMEDİN Mİ? OTUR YERİNE.. YOKSA İÇKİMİ KABUL ETMEDİĞİNİ DÜŞÜNÜRÜM!
BAY EL GATO HAKLI SLADE.. ONUN DEDİĞİNİ YAP VE BENİ YERİME BIRAK!...
TAMAM BULDUM!... BİR TEK KİŞİ DAHA SARHOŞ OLUNCA BU SESLE KONUŞURDU.. ODA EVET O DA...
O DA ZEHİRLİ YILAN JOE COCORİTA İDİ.. EVET EVET...
22

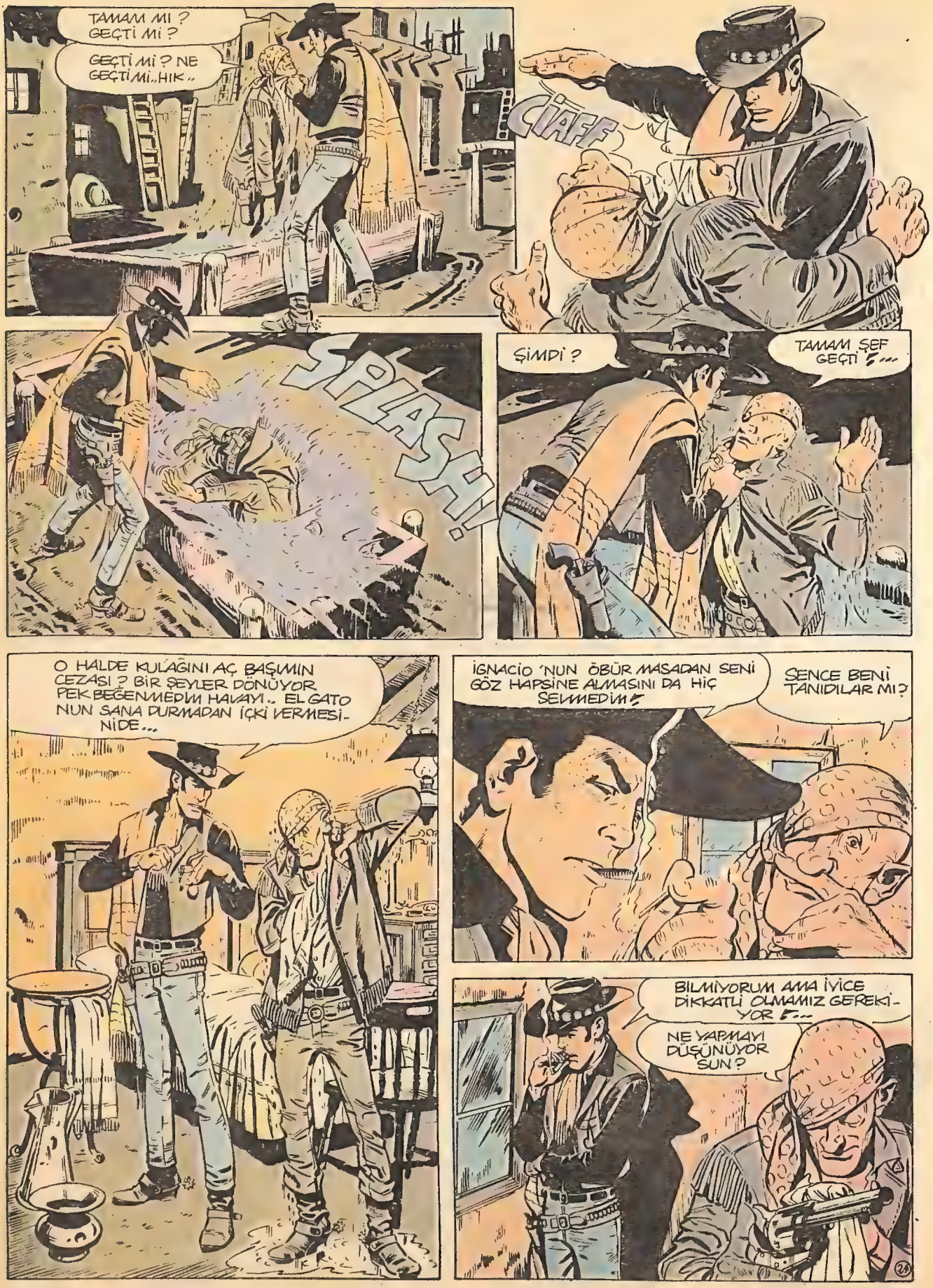
TAMAM MI ? GEÇTİ Mİ ?
GEÇTİ Mİ ? NE GEÇTİ Mİ..HIK..
CIAFF
SPLASH!
ŞİMDİ ?
TAMAM ŞEF GEÇTİ...
O HALDE KULAĞINI AÇ BAŞIMIN CEZASI ? BİR ŞEYLER DÖNÜYOR PEK BEĞENMEDİM HAVAYI.. EL GATO NUN SANA DURMADAN İÇKİ VERMESİ-NİDE...
İGNACİO 'NUN ÖBÜR MASADAN SENİ GÖZ HAPSİNE ALMASINI DA HİÇ SEVMEDİM
SENCE BENİ TANIDILAR MI ?
BİLMİYORUM AMA İYİCE DİKKATLİ OLMAMIZ GEREKİ-YOR...
NE YAPMAYI DÜŞÜNÜYOR SUN ?
24

Devam edecek

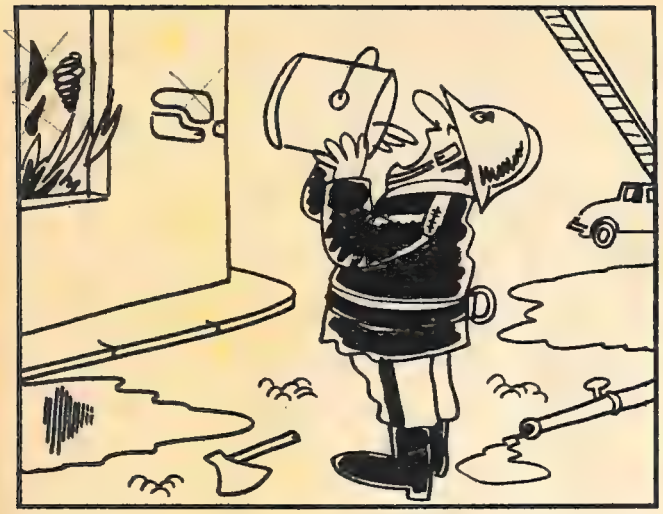

BİLMECE BULMACA

Cevaplar 64. sayfada

7 BENZER

Yukarıdaki iki değişik resim arasında yedi benzer var. Bu benzerleri bakalım ne kadar zamanda bulabileceksiniz ?

SÖZCÜK AVCILIĞI

YABANCI FUTBOLCULAR

SAKLI SÖZCÜKLER

~~KEEGAN~~
~~CRUYFF~~
~~PELE~~
~~MÜLLER~~
~~NEESKENS~~
~~MAİER~~
~~CHİNAGLİA~~
~~BREİTNER~~
~~GRAY~~
~~MORTİMER~~
~~GİDMAN~~
~~LİTTLE~~

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1	A	S	N	E	K	S	E	E	N
2	İ	R	A	M	A	İ	E	R	A
3	L	E	M	R	A	Y	A	R	G
4	G	N	D	P	E	F	E	L	E
5	A	T	İ	L	F	L	A	G	E
6	N	İ	G	Y	O	N	L	İ	K
7	İ	E	U	P	E	L	E	U	T
8	H	R	E	M	İ	T	R	O	M
9	C	B	A	L	İ	T	T	L	E

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

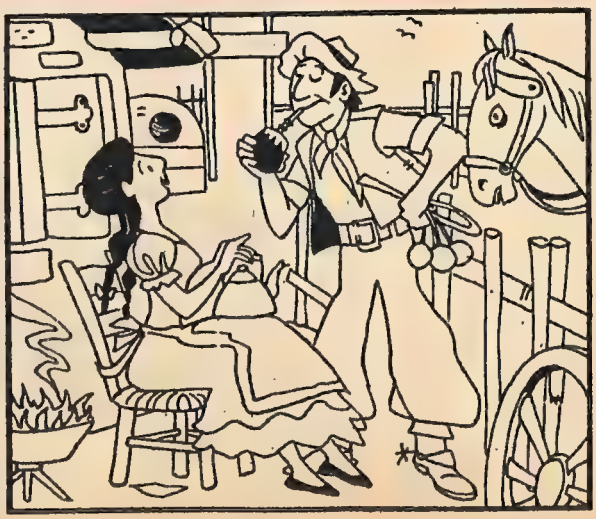

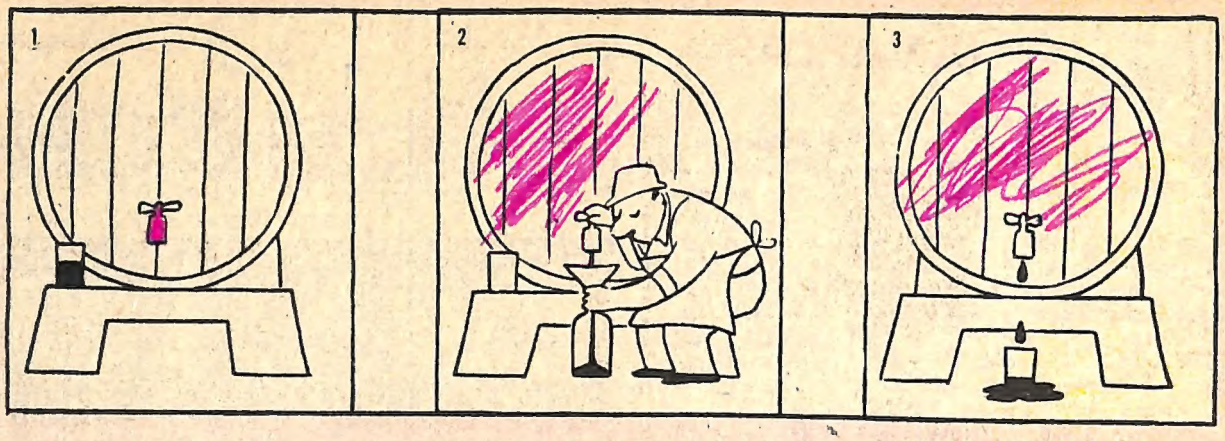

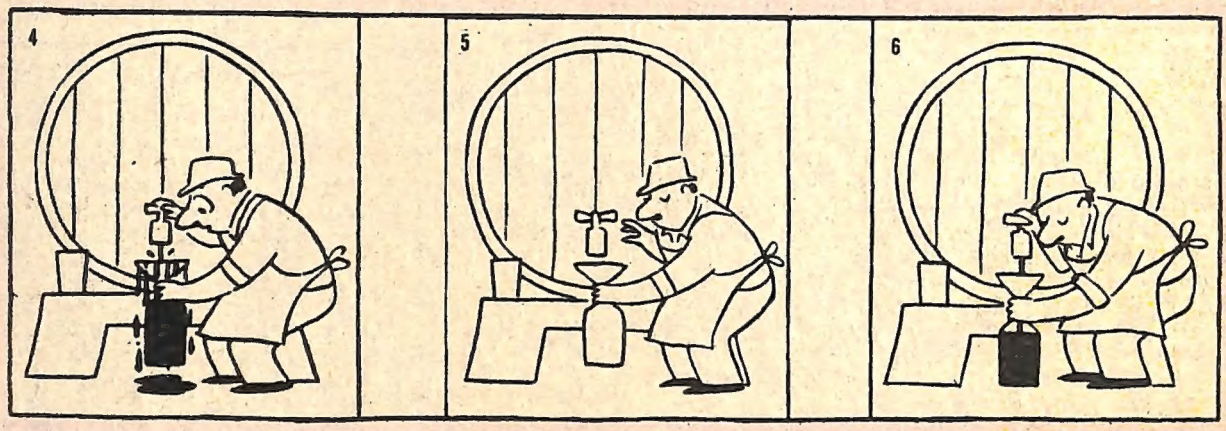

8 FOTOĞRAF : Ahmet tatilde amcasının yanına gitti. Onun resimlerini çekti. Yukarıda da Ahmet'in amcasının resimleri görülüyor, ama biz onların sırasını şaşırdık. Acaba siz onları sıraya koyar mısınız ?

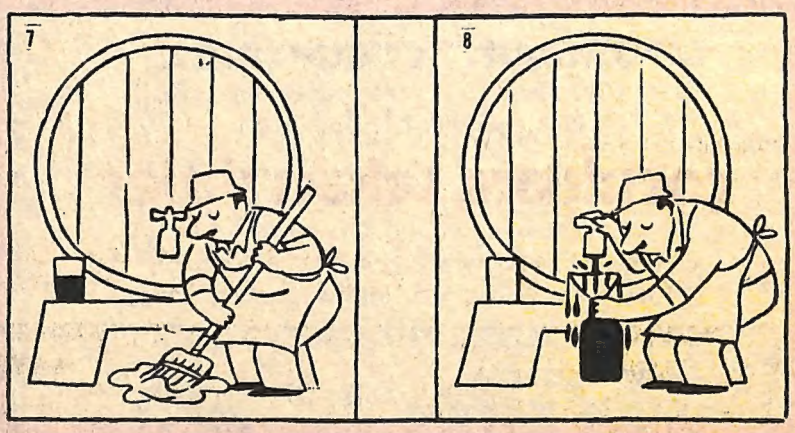

***YELKENLİ** : Sağdaki ve soldaki resimler aynı gibi gözüküyorlarsa da birbirinin eşi değil. Aradaki beş farkı bulabilir miyiz ?*

Noktalı yerleri kalemle boyayın. Bakalım ortaya ne çıkacak?

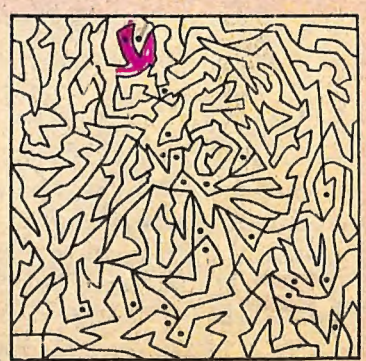

CEVAPLAR

TEST

BEN KİMİM : Martin Luther.

3 YANLIŞ : (1) Sulu barometre yoktur, civalı barometre vardır... Barometreler hava sıcaklığının ölçülmesinde kullanılmazlar; bu amaçla kullanılan araçlar, termometrelerdir... Sıcak hava, soğuk havadan hafiftir... (2) Kongo, Cumhuriyetle yönetilir... İklimi sıcak ve çok yağışlıdır... Orman hayvanları bakımından çok zengindir.

DAĞARCIK : 1–b; 2–c; 3–b; 4–d; 5–d; 6–a; 7–a; 8–b; 9–d; 10–a; 11–b; 12–b.

BİLMECE – BULMACA

7 BENZER : (1) İtfaiyecinin yanağındaki bant ile kapının kolu. (2) Adamın yanağındaki çizik ile itfaiyecinin apoleti. (3) Duvardaki şekil ile polisin tabancası. (4) Penceredeki alev ile polisin arkasındaki karaltı. (5) Kovanın dibi ile adamın şapkasının kıvrımı. (6) Polisin kolundaki işaret ile itfaiye arabasının önü. (7) Polisin şapkasının önü ile pencereden çıkan alev.

8 FARK : (1) Havada uçan kuşlar. (2) Kadının ağzı. (3) Erkeğin sağ ayağındaki mahmuz. (4) Erkeğin kemer tokası. (5) Tekerleğin ortası. (6) Ocağın dumanı. (7) Kadının saç kurdelasından biri (8) Kadının etekliğindeki çizgi.

SÖZCÜK AVCILIĞI : Sözcüklerin ilk harfleri belirtilen karelerdedir.

Keegan	(1–6, düz yukarıya)
Cruyff	(A–9, sağ yukarıya)
Pele	D–7, düz sağa)
Müller	(1–8, sol yukarıya)
Neeskens	(1–1, düz sola)
Maier	(D–2, düz sağa)
Chinaglia	(a–9, düz yukarıya)
Breitner	(B–9, düz yukarıya)
Gray	(1–3, düz sola)
Mortimer	(1–8, düz sola)
Gidman	(C–6, düz yukarıya)
Little	(D–9, düz sağa)

8 FOTOĞRAF : 5–2–6–8–4–3–7–1.

YELKENLİ : (1) Yelkenlinin üzerindeki arma. (2) Fenerin ucundaki lamba. (3) Kızın bikinisinin ucu. (4) Geminin bacası. (5) Güneş.

her şeyden değerlidir kitap

ÇOCUKLAR.. ÇOCUKLAR!..

Türkiye'nin En Ünlü Ozanlarının Şiirlerinden
Ali Püsküllüoğlu Sizler İçin Seçti:

çocuklara şakacı şiirler

Neşeli, vurgulayıcı, sevindirici, şakacı bir kitap.
İyi, beyaz kâğıt, özenli baskı, hem de resimli.
15 Lira. Posta pulu göndererek de isteyebilirsiniz.

SİZLERLE YAZIŞALIM MI? BİZE YAZINIZ...

Evet, okuyan herkes
Keleş Osman'ı beğeniyor
KELEŞ OSMAN'LA SİZ DE TANIŞIN
1. Kitap: Keleş Osman Evden Kaçıyor
2. Kitap: Keleş Osman'ın "Tarih"le Başı Dertte
NECATİ TOSUNER BU ROMANLARI SİZLER İÇİN YAZDI

İyi kâğıt, özenli baskı, 120 sayfa, resimli, 20 Lira.
Adresimize yazarsanız ödemeli gönderilir

DERİNLİK YAYINLARI ANKARA CADDESİ
ANKARA HAN No:74/505 İSTANBUL
Dağıtım: Istanbul: Ge-Da Ankara: Ge-Da, Ali Sipahi
Ege: Datic, Ge-Da Anadolu: Bilgi Dağıtım

derinlik yayınları
çocuklara kitaplar

kitabı olmak sevinçtir

MEKTUP ARKADAŞI

Mektup arkadaşı edinmek isteyenler, bu köşeden yararlanabilirler.

- **CEMİL ÜREN :** Yaşım 14. Pul biriktiriyorum. Boş zamanlarımda müzik dinler, futbol oynarım. Yazışacağım.
  Adres : Kemal paşa mah. Adil sok. No: 22 Sefaköy – İSTANBUL
- **BİRTÜR ÖZKAVAK :** Yaşım 10. Kitap okumayı ve spor yapmayı çok severim. Dergi okurlarıyla yazışacağım.
  Adres : Hacıbektaş ilkokulu. Sınıf 4/A Hacıbektaş – NEVŞEHİR
- **MURAT AHMETOĞLU :** Yaşım 13. Spor yapmayı, öykü ve şiir yazmayı, kitap okumayı çok severim. Yazışacağım.
  Adres : 629 Sok. No: 52/A Eşrefpaşa – İZMİR
- **UĞUR ALTINER :** Yaşım 14. Boş zamanlarımda müzik dinler, kitap okur, şiir yazarım. Mektuplaşacağım.
  Adres : Durak Mah. Müezzinler Çıkmazı No: 9/B Tavşanlı – KÜTAHYA
- **ASLI KARADEMİR :** Yaşım 11. Pul ve kart biriktiririm. Müziği, sporu çok severim. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Alataş sok. Tiritoğlu Apt. No: 1/8 Anafartalar – ANKARA
- **AHMET ASLIHAN :** Yaşım 15. Kitap okumayı, spor yapmayı ve sinemayı çok severim. Yazışacağım.
  Adres : Yeni Hal No: 13 BALIKESİR
- **HANDE DEMİRKIRAN :** Yaşım 11 Kartpostal biriktiririm. Resim yapmayı, müzik dinlemeyi, yüzmeyi çok severim. Yazışacağım.
  Adres : Çeşme cad. No: 1 Kat. 3 D. 5 Muratlı – TEKİRDAĞ
- **MEHMET ARABİ YEVİMLİ :** Yaşım 15 Pul biriktiriyorum. Sporu çok seviyorum. Dergi okurlarıyla yazışacağım.
  Adres : Gürçeşme ortaokulu 2.E No: 1270 Şirinyer – İZMİR
- **FATMA NAMDAR :** Yaşım 11 Pul ve kart biriktiririm. Dergi okurlarıyla yazışacağım.
  Adres : Yeni Mah. 86. Sok. No: 6 Kat 2 D. 3 Sezgin Apt. NAZİLLİ
- **SAVAŞ BAŞNAK :** Yaşım 12. Futbol ve basketbol oynarım. Pul biriktiririm. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Üç yol Fidan Apt. Kat 3 D. 12 İZMİR
- **ŞENNUR ERMAN :** Pul biriktiririm. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinlerim. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Haydar Baba Cad. Burç Apt. No: 22 Kat 3 D. 5 Akarçeşme – Eyüp-İSTANBUL
- **SELİM ÖZHAN :** Yaşım 12. Masa tenisi ve futbol oynarım. Pul ve kart biriktiririm. Dergi okurlarıyla yazışacağım.
  Adres : Akbıyık Cad. Şentürk Apt. No: 46/12 BURSA
- **MELTEM KEMALOĞLU :** Yaşım 11. Pul ve kağıt peçete biriktiririm. Şiir yazmayı, müziği ve sporu çok severim. Yazışacağım.
  Adres : Konyaaltı Cad. Ayaoğlu Sok. No: 11 Bahçelievler – ANTALYA

OKURDAN OKURA

Bu sizin sayfanız. Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları, kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

KİTAPLARIM

Bilgi küpüdür
Büyüklere saygıyı
Küçüklere sevgiyi
Öğretir kitaplarım

Düzgün yürümeyi
Düzgün konuşmayı
Düzgün yazmayı
Öğretir kitaplarım

ŞAFAK YAPICI

KİTAPLIĞIM

Kitaplar dizi, dizi
Güldürür yüzümüzü
Arttırır bilgimizi

Öyküsü, masalı
Her biri bilgi dalı
Severek okumalı

Okuduğum her satır
Kafamı aydınlatır
Bana neler anlatır

ZAİM SANCAKLI

İNSAN HAKLARI

Bırakın kalemleri çocuklar
Rakamlarla işimiz yok bugün
Çarpım tablosunu
sormayacağım
İnsan haklarını arayacağız
Kitaplarda, dergilerde
Doğumunu kutlayacağız
çocuğun
Haydi bir resim çizin
Çocuk Dünyaya geldiğine
sevinsin
Yaşadığına sevinsin
Gökyüzü mavi olsun
Ortaya Güneş'i koyun
Bir ağız çizin Güneşe
Kahkahaları duyulsun
Papatyalar açsın çimenlerde
Çocuklar çiçekler içinde
Kelebekler uçsun
Babalar evlere meyve götürsün
Et götürsün
Anneler kucak açsın
bebeklere
İnsanlar insanları sevsin,
İnsanlar özgürce dolaşsın
Özgürce konuşsun, yaşasın
Bu resmin adı,
İnsan hakları olsun.

NİHAT ÇALIŞKAN

NASIL KORKMUŞTUK

Nasıl korkmuştuk ayıdan,
Filden, maymundan, aslandan
Hadi, zürafaya binip
Bizde geçelim ormandan

Ö. ZEKİ PINAR

DOĞA'NIN GETİRDİKLERİ

Ben, kar taneciklerini beyaz giyisileriyle dans eden balerin kızlara benzetiyorum. Evleri, üzerine beyaz örtü almış mantarlar, kardan adamları ise bu beyaz ülkenin insanlarına benzetiyorum.

Karın yağışını, balerin kızların dans ederek yer almalarına, bazan da balerin kızları kollarına davet eden küçük, büyük çamlara benzetiyorum.

SONGÜL EROĞLU

Müge Ohan

ÇİÇEKLERLE GERÇEKLER

tan oral